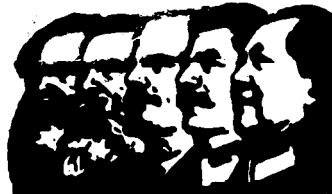

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

“Από τη στάχτη του δα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
N. Ζαχαριάδης

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έδνη και λαοί ενωθείτε!

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ-ΦΑΞ 5232553 ΤΡΙΤΗ 8 ΜΑΐ 2001 ΑΡ. ΦΥΛ. 372 ΔΡΧ. 250/Ε 0,73

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Για να ανεβάσουν τον ΣΥΝ στην εξουσία Για να εμποδίσουν την ανάπτυξη

Το ασφαλιστικό είναι ένα υπαρκτό πρόβλημα. Όμως το να προτείνεται η πιο εξοργιστική, αντιλαϊκή και επιπόλαια λύση του και μάλιστα εφτά χρόνια πριν αρχίσει ουσιαστικά να εφαρμόζεται κάτι τέτοιο δεν έχει να κάνει με το πρόβλημα.

Εδώ έχουμε να κάνουμε με μια προβοκάτσια. Μια προβοκάτσια που έστησε η ρωσόδουλη κλίκα του ΠΑΣΟΚ με επικεφαλής τους Σημίτη - Λαλιώτη για να πετύχουν τρεις αλληλένδετους στόχους. Ο πρώτος ήταν να σύρουν στην προβοκάτσια τον Παπαντωνίου μοναδικό εκφραστή, αν και δειλό

και ασυνεπή, της εμποροβιομηχανικής αστικής τάξης μέσα στην κυβέρνηση και να τον απομονώσουν παραπέρα. Ο δεύτερος να φορολογήσουν την μεγάλη βιομηχανία για να δυναμώσουν την επιχείρηση κατεδάφισης που έχουν εξαπολύσει ενάντια της τον τελευταίο χρόνο. Ο τρίτος να αποδύνα-

μώσουν πολιτικά το ίδιο το ΠΑΣΟΚ έτσι ώστε να το υποχρεώσουν να υποταχθεί στην γραμμή της συγκυβέρνησης με τον ΣΥΝ, ή αλλιώς στη γραμμή της “διεύρυνσης του εκσυγχρονιστικού εγχειρήματος” όπως ονομάζουν την μαζική είσοδο των κνιτών του ΣΥΝ στον κρατικό μηχανισμό.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η ρωσόδουλη ηγεσία του ΠΑΣΟΚ προβοκάρει το ίδιο το κόμμα της. Σε αυτή τη μέθοδο έχει διαπρέψει ο γενάρχης της προβοκάτσιας Α. Παπανδρέου. Δύο περιπτώσεις εί-

ναι χαρακτηριστικές. Η πρώτη με την γνωστή κάθαρση του '89 στη διάρκεια της οποίας ο Α. Παπανδρέου ενέπλεξε σε σκάνδαλα τα πιο κοντινά του προς “εξόντωση” στελέχη, κυρίως τον Κουτσόγιωργα, και στη συνέχεια εξαπέλυσε επίθεση ενάντιά τους μέσα από τους ανθρώπους του στο ίδιο το ΠΑΣΟΚ. Θυμόμαστε πως ο υιός Γ. Παπανδρέου έφερε στο φως το σκάνδαλο Κουτσόγιωργα με τους λογαριασμούς της Μέρυλ Λίντς και πως επικεφαλής της “κάθαρσης” μέσα από το ΠΑΣΟΚ ήταν

τότε ο Σημίτης - Λαλιώτης. Η προβοκάτσια της “κάθαρσης” συμπληρώθηκε με την χρήση ενός ανυπόληπτου γύναιου ονόματι Λιάνη γύρω από το οποίο ο προβοκάτορας στοίχησε την πολιτική τάση των εθνικιστών που ήθελε να την παραμερίσει από τη διαδοχή του και τη βύθισε μαζί με το γύναιο.

Και στις δύο αυτές περιπτώσεις ο Α. Παπανδρέου χτύπησε και τον εαυτό του για να χτυπήσει τους

συνέχεια στη σελ. 6

ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣτΕ

ΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΤVX

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ ΤΩΡΑ ΜΕ ΣΚΛΗΡΟ ΑΓΩΝΑ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ

Μετά από χρόνια αναβολών και αφού πρώτος έσυρε το χορό ο αρχισαμποταριστής Λαλιώτης ήρθε τώρα το ΣτΕ να δώσει ένα ακόμη χτύπημα όχι μόνο στο εργοστάσιο χρυσού στη Χαλκιδική ειδικά, αλλά γενικά στη βιομηχανία αυτής της χώρας. Όχι μόνο στη βαριά της βιομηχανίας αλλά, και αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό, στην προπτική ξένων επενδύσεων σε μια εποχή όπου η Ελλάδα έχει το μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας στην ΕΕ. Το ελληνικό κράτος γίνεται έτσι αφερέγγυο στα μάτια κάθε επαιρείας που θα ήθελε να επενδύσει εδώ, αφού το ίδιο είχε εγγυηθεί, βάζοντας σαν όρο πώλησης των μεταλλείων της Κασσάνδρας, την εγκατάσταση και λειτουργία του εργοστάσιου χρυσού.

Το 1995 η καναδική TVX αγοράζει τα μεταλλεία όταν υπουργός βιομηχανίας ήταν ο Σημίτης. Το εργοστάσιο χρυσού ήταν μονόδρομος όχι μόνο γιατί θα μείωνε τη μόλυνση στην περιοχή, που προκαλείται από τα συσσωρευμένα μεταλλεύματα αρσενοπυρίτη που βρίσκονται αποθη-

κευμένα στο ύπαιθρο και είναι εκτεθειμένα στις καιρικές συνθήκες, αλλά και γιατί αυτή η επένδυση θα έκανε βιώσιμη τη λειτουργία των ήδη υπαρχόντων μεταλλείων ψευδαργύρου και μολύβδου. Από τότε μέχρι σήμερα ο Λαλιώτης αναβάλει συνέχεια την υπογραφή της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και το ψευτοΚΚΕ μαζί με τον παλιό φασίστα Μήτσου οργανώνει ένα ολιγάριθμο κίνημα ενάντια στην επένδυση. Αυτό το αντιδραστικό κίνημα έχοντας την υποστήριξη όλου του αντιβιομηχανικού μεσαίωνα και των ρωσόφιλων είναι το άλλοθι εκείνο όχι μόνο για τον αρχισαμποταριστή, αλλά και για το ΣτΕ να καθυστερούν την πιο μεγάλη ξένη επένδυση την Ελλάδα με αποτέλεσμα τη TVX να αιμορραγεί συνέχεια με κίνδυνο την οικονομική της κατάρρευση. Στο τέλος και μη έχοντας άλλα πια επιχειρήματα ο γενικός γραμματέας του ΥΠΕΧΩΔΕ (και όχι ο ίδιος ο Λαλιώτης) υπογράφει τη μελέτη, και αφήνει για τη βρωμοδουλειά το ΣτΕ.

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣτΕ

Αλλά μετά ήρθε η σειρά του ΣτΕ. Αυτό μετά από αναβολές επί αναβολών, στις αρχές του Γενάρη εκδίκασε την υπόθεση χωρίς βέβαια να βγάλει και την απόφαση. Αυτή η απόφαση δεν έχει ακόμη εκδοθεί αλλά “διέρρευσε” στη δημοσιότητα τον Απρίλη. Γράφτηκε σχετικά: “Σε διάσκεψη της Ολομέλειας του Ανώτατου Δικαστηρίου που πραγματοποίηθηκε υπό την προεδρία του Χρ. Γεραρη, οι δίκαστες, σύμφωνα με πληροφορίες, αποφάνθηκαν με ανημένη πλειοψηφία ότι είναι πολύ μικρή η ωφέλεια που θα έχει η εθνική οικονομία από την εκμετάλλευση της μονάδας χρυσού σε σχέση με την τεράστια καταστροφή που προοιωνίζεται για το περιβάλλον. Η εγκατάσταση του εργοστασίου εγκυμονεί σοβαρότατους κινδύνους, γι' αυτό και πρέπει να ακυρωθούν οι αποφάσεις των συναρ-

συνέχεια στη σελ. 10

ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΑΚΚΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Οι απολυμένοι των Λιπασμάτων και οι εργαζόμενοι της Ζώνης μαζί με τους συντρόφους της ΟΑΚΚΕ έκαναν μία δυναμική παρουσία στην πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ και κατάγγειλαν την πολιτική του γκρεμίσματος της βιομηχανίας που ακολουθεί η κυβέρνηση.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Οι χωριστές συγκεντρώσεις ΓΣΕΕ-ΠΑΜΕ για την Πρωτομαγιά έγιναν στον απόχρο του ασφαλιστικού και είχαν στο επίκεντρο τους το ίδιο θέμα. Οι παλινωδίες της κυβέρνησης σε σχέση με τα περίφημα μέτρα Γιαννίτση που ανακοινώθηκαν για να εφαρμοστούν τάχα επτά χρόνια μετά και που πάρθηκαν πίσω μέσα σε μια νύχτα, είχαν ήδη κρατήσει μακριά από την Πρωτομαγιά τον πλατύ κόσμο που κατέβηκε στην πορεία του ασφαλιστικού, γιατί όλοι καταλάβαιναν ότι κάτι βρώμικο υπήρχε πίσω απ' όλη αυτή την παράξενη ιστορία.

Έτσι τόσο η πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ όσο και η αντίστοιχη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ δεν είχαν καμία σχέση από άποψη μαζικότητας με εκείνη την πορεία.

Το παιχνίδι με το ασφαλιστικό έμπνευσης Σημίτη-Λαλιώτη έγινε για δύο λόγους: ο ένας ήταν το παραπέρα χτύπημα της βιομηχανίας που προωθήθηκε με το σύνθημα: *Να πληρώσουν οι επιχειρήσεις*

σεις εντάσεως κεφαλαίου με αύξηση της φορολογίας, και ο δεύτερος, ο πιο στρατηγικός, να αποδυναμωθεί η δύναμη του ΠΑΣΟΚ στο λαό ώστε να αισθανθούν τα στελέχη του την απειλή της πτώσης από την εξουσία και να δεχθούν την είσοδο του ΣΥΝ στην κυβέρνηση. Πρόκειται για ένα σχέδιο που το προωθούν με επιμονή εδώ και πολλούς μήνες οι Σημίτης-Λαλιώτης-Σκανδαλίδης, αλλά δεν το έχουν επιτύχει μέχρι σήμερα γιατί αντιδρούν τα λεγόμενα “ιστορικά” στελέχη.

Αυτό όμως είναι ένα θέμα που αφορά τις φράξιες μέσα στο ΠΑΣΟΚ και τους συσχετισμούς μέσα στις καθεστωτικές δυνάμεις, και σαν τέτοιο δεν έγινε κατανοητό. Το σύνθημα που πέρασε στον πλατύ κόσμο με το ασφαλιστικό ήταν: *Να πληρώσει η ολιγαρχία*. Έτσι μέσα από τη δημαγωγία του καθεστώτος δημιουργήθηκε ένα μαζικό ρεύμα ενάντια στη βιομηχανία και τις σύγχρονες επιχειρήσεις γενικά, που χωρίς να έχει συνείδηση ότι η αύξηση της φορολογίας θα οδηγήσει στο γκρέμισμα κι άλλων βιομηχανιών και στην πείνα, ακολούθησε τη ΓΣΕΕ και το ΠΑΜΕ.

Ταυτόχρονα η αποδυνάμωση του ΠΑΣΟΚ ενίσχυσε το ΠΑΜΕ, το συνδικαλιστικό μέτωπο του ψευτοΚΚΕ που έχει τεθεί επικεφαλής του βιομηχανικού σαμποτάζ, γεγονός που αποδείχτηκε από τον εντυπωσιακό όγκο των δυνάμεων του στη συγκέντρωση της Πρω-

τομαγιάς, σε σχέση με τον αντίστοιχο όγκο της ΓΣΕΕ.

Ενισχύθηκαν δηλαδή από την προβοκάτσια του ασφαλιστικού και τα δύο κόμματα που κατεξοχήν έχουν δουλέψει για την κατεδάφιση της βιομηχανίας: ο ΣΥΝ, γιατί ανοιξε παραπέρα γι' αυτό το κόμμα ο δρόμος προς την εξουσία, και το ψευτοΚΚΕ που εμφανίζεται σα σωτήρας της εργατικής τάξης από τη “λαϊλαπά” του ασφαλιστικού.

Από την άλλη, στο μπλοκ της ΓΣΕΕ βρίσκονταν οι περισσότεροι μη σοσιαλφασίστες συνδικαλιστές που δεν συμμετέχουν στην πολιτική της κατεδάφισης, αλλά είναι μέσα στα δύο μεγάλα κόμματα. Η συμμετοχή της ΟΑΚΚΕ μαζί με τους απολυμένους των Λιπασμάτων και τον ΕΡΓΑΣ αποσκοπούσε στο να διαφωτίσει αυτούς τους συνδικαλιστές για τα καταστροφικά σχέδια του καθεστώτος και την αληθινή αιτία της σημερινής κρίσης και να αποδοκιμάσει τη ΓΣΕΕ και την κεντρική αντεργατική της γραμμή, δημιουργώντας ζήτημα για την εγκατάλειψη από τη ΓΣΕΕ του αγώνα των Λιπασμάτων.

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΜΠΛΟΚ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Επικεφαλής του μπλοκ το οποίο αποτελούνταν από 100 περίπου άτομα ήταν η Επιτροπή Αγώνα των Λιπασμάτων, που αποτελούσε και το κύριο σώμα του, με δύο πανό που έγραφαν: *“Αποκατάσταση*

Τώρα” και **“Να μην κλείσει άλλη βιομηχανία στον Πειραιά”** και ακολουθούσαν η ΟΑΚΚΕ μαζί με τον ΕΡΓΑΣ με κοινό πανό με σύνθημα: **“Κλείσανε τα λιπάσματα, Θέλουν να κλείσουν Πετρόλα και TVX, ΟΧΙ ΣΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ”**.

Ήταν το μοναδικό μπλοκ στη συγκέντρωση που υπεράσπιζε τη βιομηχανία και στο οποίο συμμετέχουν εργάτες, που έχουν δώσει και δίνουν έναν αγώνα για να διεκδικήσουν το δίκιο τους από τους κατεδαφιστές, για να μη γκρεμίστούν άλλα εργοστάσια και για να διασώσουν την περηφάνια και την αξιοπρέπεια της τάξης τους.

Φωνάζηκαν συνθήματα: **“Κλείσανε, κλείσαν τα λιπάσματα, γεμίσανε τον Πειραιά, ανέργους και χαλάσματα”**, **“Οπου και να πας όπου και να κρυφτείς, Λαλιώτη τα Λιπάσματα μπροστά σου θα τα βρεις”**, **“Εδώ και τώρα αποκατάσταση”**, **“Θέλουμε δουλειά και όχι ανεργία, όχι άλλο χτύπημα στη βιομηχανία”**, **“Μετά τα Λιπάσματα, TVX, Πετρόλα, δεν θα σας αφήσουμε να τα γκρέμισετε όλα”**,

“Μας έκλεισες Λαλιώτη χωρίς καμιά αιτία, όχι άλλο χτύπημα στη βιομηχανία”, **“Λέτε τώρα ότι αδειάσαν τα ταμεία, την ώρα που γκρεμίζετε τη βιομηχανία”**.

Τα συνθήματα αυτά φωνάχτηκαν σε όλη τη διάρκεια των ομιλιών που αγνόησαν επιδεικτικά την παρουσία της Επιτροπής Αγώνα των Λιπασμάτων ακολουθώντας τη γραμμή της απομόνωσης.

Ωστόσο το μπλοκ μας βρισκόταν ακριβώς κάτω από την εξέδρα των ομιλητών με αποτέλεσμα να μην ακούγονται τα συνθήματα μας από τα δυνατά μεγάφωνα. Μάλιστα, για να σπάσει αυτό το καθεστώς της σιωπής γύρω από το θέμα των Λιπασμάτων, ένας πρόγραμμας πρότεινε το σύνθημα **“Λιπάσματα”**, **“Λιπάσματα”** επαναλαμβανόμενο να φωνάζεται διαρκώς σε κάθε διακοπή και ανάσα του ομιλητή. Πραγματικά, ακούστηκε η κραυγή αυτή με τρομερή δύναμη και όλοι κατάλαβαν ότι το πραγματικό εργατικό κίνημα δεν εκπροσωπείται στην εξέδρα, αλλά εκεί που οι πρόγραμμας βγάζουν την κραυγή της διαμαρτυρίας ενάντια στο έγκλημα που διέπραξε το καθεστώς εναντίον τους. Η απήχηση αυτή φάνηκε όταν μας πλησίασαν οι εκπρόσωποι της Ομοσπονδίας Χημικών Βιομηχανίων οι οποίοι αν και παλαιότερα είχαν υποστηρίξει τον Τσιρμούλα, τώρα μας δήλωσαν ότι μετάνιωσαν γι' αυτή τους τη στάση και ότι είναι στο πλευρό μας. Μας ζήτησαν μάλιστα την αφίσα καταγγελίας του Τσιρμούλα για να τη στείλουν σε όλα τα σωματεία που υπάγονται στην Ομοσπονδία.

Μετά το τέλος των ομιλιών το μπλοκ παρατάχτηκε στη νησίδα που διαχωρίζει την άνοδο και την κάθοδο έξω από το Πολυτεχνείο ώστε να ακούστει η διαμαρτυρία

συνέχεια στη σελ. 12

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στην Τ. Θυρίδα 8371, Τ.Κ. 10010

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιήστε το νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ. 8371 Τ.Κ. 10010 στο όνομα Κ. Κούτελος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
15ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Κώστας Κούτελος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ: ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΛΑΛΙΩΤΗ ΣΤΗ ΝΙΚΑΙΑ

Την Τετάρτη 25 Απρίλη η Επιτροπή Αγώνα των Λιπασμάτων πραγματοποίησε συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το πολιτικό γραφείο του Λαλιώτη στη Νίκαια.

Οι συγκεντρωμένοι σήκωσαν το πανό τους με σύνθημα: **“Αποκατάσταση τώρα”** και μοίρασαν προκήρυξη διαμαρτυρίας. Ταυτόχρονα με ντουντούκα ενημέρωσαν το λαό της περιοχής για τους λόγους που βρίσκονταν εκεί και κατάγγειλαν το Λαλιώτη για το κλείσιμο του εργοστασίου και για το ότι αρνείται να τους αποκαταστήσει.

Αντιπροσωπεία της Επιτροπής Αγώνα ανέβηκε στο πολιτικό γραφείο του στενού συνεργάτη του Λαλιώτη, Κασκαμπά για να επιδώσει ψήφισμα διαμαρτυρίας με αίτημα την άμεση κατάθεση νομοθετικής τροπολογίας για την αποκατάσταση των απολυμένων.

Λίγη ώρα μετά, εμφανίστηκαν αστυνομικές δυνάμεις και με εντολή του Κασκαμπά μπήκαν φύλακες στην πόρτα της εισόδου και έκαναν έλεγχο σε όσους ήθελαν να μπουν, γεγονός που έδειξε καταρχήν πόσο θορυβήθηκε ο άνθρωπος του Λαλιώτη από την παρουσία των συγκεντρωμένων.

Λίγη ώρα μετά, εμφανίστηκαν αστυνομικές δυνάμεις και με εντολή του Κασκαμπά απαγορεύτηκε η είσοδος και σ' αυτούς! Οι

συγκεντρωμένοι διαμαρτυρήθηκαν και φώναξαν το σύνθημα **“Ανοίξτε την πόρτα στα κανάλια”**. Ωστόσο, αυτό ποτέ

ΠΩΣ ΕΠΝΙΕΑΝ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ FM ή ο άδλιος χαρακτήρας της αστικής τάξης

Στις 27 Μάρτη οι υπουργοί Μεταφορών Βερελής, Δημόσιας Τάξης Χρυσοχοίδης και Τύπου Ρέπτας μέσα σε μια νύχτα φίμωσαν 66 ραδιοφωνικούς σταθμούς και πέταξαν στο δρόμο 2.000 εργαζόμενους εφαρμόζοντας την “τάξη και την πειθαρχία στα FM” που είχε αποφασίσει προηγούμενα το διακομματικό Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (ΕΣΡ), δηλ. το τετρακομματικό καθεστώς. Αυτή η φασιστική στη σύλληψη και στην εκτέλεση της πράξης πέτυχε αστραπιαία γιατί είχε τη γενική συμφωνία όλων των κομμάτων που θέλουν να μετατρέψουν την Ελλάδα σε καθεστώς τύπου Λευκορωσίας και Ρωσίας με ανάλογα ΜΜΕ.

Οι εκκαθαριστές των FM είχαν προβλέψει βέβαια τις αντιδράσεις της κίνησης τους και φρόντισαν ώστε να είναι τέτοιες που να απορροφηθούν γρήγορα. Αρχικά υπήρξαν οι καταγγελίες Ρίζου που του έκλεισαν το ραδιοφωνικό σταθμό “Άλμψη” και του ομίλου Άλφα, που του έκλεισαν δύο σταθμούς τον “Πόλις” και τον “Άλφα Σπορ”. Μετά από αυτές τις καταγγελίες βγήκε μια ομάδα εθνικιστών της ΝΔ να διαμαρτυρηθεί και αργότερα μια ομάδα εθνικιστών του ΠΑΣΟΚ, ενώ ο ακροδεξιός φιλοναζιστής Καρατζαφέρης ήταν αυτός που φώναζε πιο φανατικά απ’ όλους για δημοκρατία. Όλοι οι δημοκράτες, αστοί φιλελεύθεροι, “προοδευτικοί” και “αριστεροί” με τη σιωπή τους ή στην καλύτερη περίπτωση με τους ψιθύρους τους συντάχθηκαν με τον φασισμό.

Το έγκλημα με ελάχιστες εξαιρέσεις θάφτηκε από τα υπόλοιπα ΜΜΕ. Για την “αριστερά” των ραδιοφωνικών σταθμών που ήταν ο Ατλαντής (σε όλες τις διαφημίσεις του έβγαινε με το σήμα του αναρχισμού), ταίριαζε ο τροβαδούρος του ψευτοΚΚΕ, Παπακωνσταντίνου που με μια συναυλία στο κέντρο που τραγουδάει εκτόνωσε το θυμό της νεολαίας που άκουγε το σταθμό. Αυτή ήταν η μόνη εν θερμώ διαμαρτυρία που συγκέντρωσε τόσο κόδυμο ώστε να κλείσει κάποια στιγμή η Λεωφ. Αλεξάνδρας αλλά φυσικά πέρασε στην αφάνεια από τις κάμερες.

Μια συναυλία που είχε εξαγγελθεί στο Σύνταγμα από τους “κομμένους” σταθμούς στις 7 Απρίλη αναβλήθηκε “για μετά το Πάσχα”. Αυτό ήταν και το πρώτο μεγάλο δείγμα για τα όρια που είχε η αντίσταση των ιδιοκτητών των ραδιοφωνικών σταθμών (Ρ/Σ). Σαν αστική τάξη αυτοί δεν τόλμησαν να στηριχθούν ούτε στους πρόστινες εργαζόμενους ούτε στους ακροατές τους. Κι αυτό είχε φανεί λίγη πριν όταν όλο το ζήτημα είχε περιοριστεί στην προσωρινή άδεια λειτουργίας 8 Ρ/Σ και όχι στα κρίτιρια και τη μέθοδο με τα οποία επιλέχτηκαν οι μόνιμοι 20 σταθ-

μοί και φιμώθηκαν 66.

Μ’ αυτό τον ελιγμό, δηλαδή με την καταγγελία μόνο για τα κριτήρια με τα οποία επιλέχτηκαν οι 8, το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ έβγαλαν την ουρά τους απ’ έξω και οι φιμωμένοι στριμώχτηκαν για να χωρέσουν αυτοί στους 8 που θα πάρουν μόνιμη άδεια και όχι κάποιοι άλλοι. Στις 6 Απρίλη οι εκπρόσωποι των ιδιοκτητών Δημ. Ρίζου (Άλμψη FM) και Τσοτσορός (Πόλις και Άλφα Σπορ) πάγιαν στην Επιτροπή Τεχνολογίας στη Βουλή και κάθησαν ο ένας εκ δεξιών και ο άλλος εξ αριστερών της γυναίκας του Κόκκαλη (Flash) που είναι πρόεδρος της Ένωσης Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Ραδιοσταθμών Αττικής (ΕΙΠΡΑ). Ούλο το ζήτημα ήταν να βγει πόρισμα ότι χωράνε τόσες συχνότητες στα FM ώστε να βολευτούν οι “διαμαρτυρόμενοί” και να θαφτεί το έγκλημα. Η Βουλή όρισε μια επιτροπή που θα αποφανθεί για τις συχνότητες και εκεί εξαντλήθηκαν οι αντιδράσεις των βουλευτών της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ και φυσικά κανείς τους δεν ζήτησε τη διαγραφή των μελών που έχουν οριστεί απ’ τα κόμματα τους στο ΕΣΡ.

Πραγματικά όλοι αυτοί μαζί με την Ελ. Κόκκαλη έταξαν στους Ρίζο, Τσοτσορό, Μαστοράκη κ.α. ότι αν δεν φώναζαν και δεν είχαν ακραίες αντιδράσεις θα βολεύονταν στο μέλλον και ίσως χωρίς μεγάλη προσπάθεια τους έπεισαν. Παράλληλα βγήκαν διαμαρτυρόμενα και τα ίδια τα μέλη του ΕΣΡ που πήραν τις αποφάσεις (!), σε σχέση πάντα με την επιλογή των 8, και υπήρξε μάλιστα και παραίτηση του αντιπροέδρου Αρβανίτη (ΠΑΣΟΚ).

Απ’ την πρώτη στιγμή οι ιδιοκτήτες των σταθμών δοκίμασαν τη συνδιαλλαγή, το παζάρεμα με την πολιτική εξουσία, και μάλιστα με τη βαθιά πολιτική εξουσία που εκπροσωπεί ο καγκεμπίτης Κόκκαλης. Ξέρουν καλά άλλωστε που βρίσκεται η κυριαρχη ταξική δύναμη και όπως όλοι οι όμοιοι τους θέλουν να λύνουν τα ζητήματα με οποιονδήποτε τρόπο μέσα στα πλαίσια της τάξης τους. Έτσι έπεσαν κατευθείαν στην παγίδα που τους έστησε το καθεστώς.

Το ότι η γραμμή του πολιτικού καθεστώτος ήταν ο καθησυχασμός και τα ανταλλάγματα φάνηκε από την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας όπου είχαν προσφύγει σχεδόν και οι 66 σταθμοί για την αναστολή της απόφασης λειτουργίας τους. Η κρίση του ΣτΕ για τις προσφυγές των Ρ/Σ Πόλις, Άλφα Σπορ, Κάρμα και Ατλαντής είχε δύο σκέλη: από τη μια αναγνώρισε ότι οι πράξεις του ΕΣΡ έχουν πλημμελή αιτιολογία γιατί δεν περιγράφουν με σαφήνεια και δεν εξειδικεύουν τα κριτήρια που πάρθηκαν υπόψη για να λάβουν άδεια οι 8 προσωρινοί σταθμοί. Το ίδιο ισχύει και για τους λόγους για τους οποίους θεώρησε το

ΕΣΡ ότι τα κριτήρια αυτά πληρούνται από τους επιλεγμένους 8 σταθμούς και όχι από τους υπόλοιπους νομίμως λειτουργούντες σταθμούς. Αλλά από την άλλη, και αυτό ήταν το βασικό, δέχτηκε τη σοβαρότητα των λόγων που επικαλέστηκε η Πολιτεία για τον καθορισμό 28 συχνοτήτων ώστε να διασφαλιστεί η “σωστή και ασφαλής λειτουργία του αεροδρομίου στα Σπάτα” και αποφάσισε ότι από τα στοιχεία που κατέθεσαν οι συγκεκριμένοι ραδιοσταθμοί δεν προκύπτει με σαφήνεια ότι η αναστολή εκτέλεσης της απόφασης δεν θα προκαλέσει προβλήματα στο αεροδρόμιο και στην ασφάλεια των πτήσεων. Μάλιστα κι αυτή του η απόφαση στηρίχθηκε στην λεγόμενη αρχή “της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος”. Πρόκειται για την ίδια αρχή με τη οποία το Ε’ τμήμα του ΣτΕ κατεδαφίζει όλη τη βαριά βιομηχανία και έχει αναδειχτεί σε πρωταθλητή ενάντια στην ανάπτυξη της χώρας. Με λίγα λόγια η απόφαση αυτή του ΣτΕ ήταν η γραμμή του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ από την πρώτη στιγμή.

Ταυτόχρονα, φροντίζουν να επισπεύσουν στα γρήγορα όλες τις ημερομηνίες για να λήξει το ζήτημα. Προετοίμασαν να δώσουν τις 8 υπόλοιπες άδειες που τώρα είναι προσωρινές με διαγωνισμό ανάμεσα σε 45 υποψήφιους σταθμούς ενώ μετατέθηκε και ο δεύτερος γύρος της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας από 18 Σεπτέμβρη για τις 29 Μάη, δηλ. στο τέλος του μήνα. Θέλουν οπωδήποτε να τελειώνουν στα γρήγορα γιατί ακολουθούν οι έξι άδειες για τη πλεοπτικούς σταθμούς πανελλαδικής εμβέλειας.

Αν αστόσοι οι ιδιοκτήτες πούλησαν και τους εργαζόμενους και τους ακροατές και τη δημοκρατία μια πρώτη αντίσταση που συνεχίζεται δημιουργήθηκε μέσα από το Ίντερνετ για την υπεράσπιση της ελεύθερης ραδιοφωνίας που αποτελεί ένα χώρο επικοινωνίας. Ζύμωσης ιδεών και διαμαρτυρίας. Αλλά αυτοί οι δημοκράτες άπειροι πολιτικά δεν κατάφεραν να οργανώσουν τον κόσμο. Παρ’ όλα αυτά υπάρχουν κι αυτό το φασιστικό χτύπημα δίνει πείρα και οργή ιδίως στην περιοχή και μόνον η Ελλάδα είναι η χώρα που μπορεί να την πείσει να το κάνει” (στο ίδιο). Οι γηγέτες των παραπάνω κομμάτων ζήτησαν από τους έλληνες συνομιλητές τους την ίδια χάρη ενώ ο πρόεδρος του σοσιαλιστικού κόμματος, Βαλίντ Τζουμπλάτ, ζήτησε τη μεσολάβηση του ΠΑΣΟΚ κατά τη Διάσκεψη της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, που θα γίνει τον Ιούνη, ώστε να συζητηθεί το μεσανατολικό. Απ’ τη μεριά του ο Σκανδαλίδης υποσχέθηκε “ότι η προσπάθεια της Ελλάδας να πείσει την Ευρώπη για πιο ενεργό συμμετοχή της στη Μ. Ανατολή είναι μόνιμη πολιτική της και θα ενταθεί το επόμενο διάστημα”.

Πολλά κράτη του τρίτου κόσμου ζητούν μια πιο στενή συνεργασία με την Ευρώπη, που θα τα βοηθήσει ν’ αναπτυχθούν οικονομικά, τεχνολογικά κτλ. μα και ν’ αναπτύξουν πολιτικούς δεσμούς μαζί της. Αρκετά ανατολικού τύπου φασιστικά κράτη ζητούν επίσης, στα πλαίσια της ευρω-ρωσικής συμμαχίας, συνεργασία με την Ε.Ε. Ο ρόλος που ανέθεσε η ΚGB στην Ελλάδα είναι ρόλος μεσολαβητή, ώστε η προσέγγιση της Ευρώπης μ’ αυτά τα κράτη να γίνεται με ρώσικους όρους. Στόχος αυτής της τακτικής είναι τα οφέλη από τέτοιες προσεγγίσεις να τα καρπώνεται όχι η Ευρώπη αλλά η ρωσοκινεζικός χιτλερικός άζονας. Η συνεργασία με την Ευρώπη πρέπει, λοιπόν, να περνάει από την Ελλάδα.

Ακόμη, η χώρα μας συντονίζει κινήσεις για την ισχυροποίηση του άζονα. Έτσι, ήταν ο Γ. Παπανδρέου, ο άνθρωπος που η ΚGB προορίζει για πρωθυπουργό της Ελλάδας, που συναντήθηκε το Μάρτη με τον αρμένιο και τον ιρανό ομόλογό του για την πρωθυπηγό αγωγού φυσικού αερίου που θα συνδέει τις δύο χώρες. Σημειώνουμε ότι η Ελλάδα έχει ήδη χρηματοδοτήσει την προκαταρκτική μελέτη κατασκευής του αγωγού. Οι υπουργοί υπόγραψαν, τέλος, μνημόνιο οικονομικής και τεχνολογικής συνεργασίας (Ελευθεροτυπία, 9-3). Η συνάντηση αποκάλυψε τον πραγματι

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΠΙΟ ΕΥΝΟΪΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ

Στις 8 του Απρίλη η ΟΑΚΚΕ συνέχισε την καμπάνια της στην πόλη της Ελευσίνας για την ενημέρωση του λαού γύρω από τα σχέδια των κατεδαφιστών της βιομηχανίας που εμποδίζουν τον εκσυγχρονισμό του διυλιστηρίου της Πετρόλα τώρα και στη συνέχεια σχεδιάζουν να κλείσουν όλη τη βαριά βιομηχανία του Θριάσιου. Η καμπάνια αυτή περιελάμβανε αφισοκόλληση και μοιρασμα προκήρυξης στα σπίτια, στα μαγαζιά και στα καφενεία της πόλης.

Όπως είχαμε διαπιστώσει και στην πρώτη μας εξόρμηση εκεί οι κατεδαφιστές κάθε άλλο παρά την υποστήριξη του λαού έχουν. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι σε κάποιο καφενείο, στο οποίο συχνάζουν από ότι φάνηκε μέλη της “επιτροπής κατά των επεκτάσεων της Πετρόλα”, που έγινε μια έντονη αντιπαράθεση και κράτησε λίγη ώρα, εμφανίστηκε ο πρόεδρος αυτής της “επιτροπής” και αντί να δώσει τη μάχη για τις απόψεις του, προσπαθούσε να κρατήσει μακριά μας δύος ανθρώπους συζητούσαν εκείνη την ώρα μαζί μας και είτε συμφωνούσαν είτε διαφωνούσαν με τις θέσεις μας. Η αδυναμία του να αντιπαραθεθεί με επιχειρήματα στις θέσεις της ΟΑΚΚΕ ήταν εμφανέστατη. Πραγματικά κάποιος άνθρωπος που πιστεύει ότι έχει δίκιο στις απόψεις του κάθεται να

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΗ

Πως μεθοδεύεται το κλείσιμο της Πετρόλα

Πριν από 5 μήνες η ΟΑΚΚΕ κόλλησε αφίσες και μοιράσε προκηρύξεις στο Θριάσιο υποστηρίζοντας τη θέση ότι η νέα εγκατάσταση της Πετρόλα πρέπει να γίνει.

Τότε τα μέλη της συναντήσανε αρχικά την απειλή βίας από τους επικεφαλής της κίνησης κατά της επένδυσης και ύστερα τον πόλεμο λάσπης ότι είναι άνθρωποι του Λάτση. Πρόκειται για τον ίδιο πόλεμο που αντιμετώπιζαν από τους εχθρούς της βιομηχανίας όταν υπεράσπιζαν το εργοστάσιο χρυσού στη Χαλκιδική ή τα Λιπάσματα στον Πειραιά.

Όμως, όπως κάθε τι που έχει μέσα του την αλήθεια, εκείνη η τοποθέτηση της ΟΑΚΚΕ είχε μια καταλυτική επίδραση. Γιατί έσπασε το μονοπάλιο της μοναδικής σκέψης που προσπαθούσε με ιδεολογική τρομοκρατία να επιβληθεί ως τότε πάνω στην πόλη και επέτρεψε να εκφραστούν και άλλες απόψεις και να γίνουν ευρύτερες συζητήσεις. Το αποτέλεσμα ήταν ότι άρχισαν να κερδίζουν έδαφος τα επιχειρήματα υπέρ της επένδυσης. Είναι φανερό ότι σε μια περίοδο ανεργίας ένα τεράστιο έργο (το 1/3 του αεροδρομίου των Σπάτων) που θα απασχολούσε για την κατασκευή του 1200 ανθρώπους για 3-4 χρόνια και ύστερα ένα μόνιμο προσωπικό εκαποντάδων εργαζόμενων δεν θα ήταν μόνο σε όφελος του καπιταλιστή αλλά και του λαού στην περιοχή. Από την άλλη το φόβητρο περί μόλυνσης διαλύεται μπροστά στο γεγονός ότι η νέα επένδυση, σαν πολύ πιο σύγχρονη και επειδή θα δουλεύει με φυσικό αέριο, θα παράγει πολύ μικρότερη μόλυνση από ότι η σημερινή. Ανάλογα ισχύουν για το φόβητρο της έκρηξης, ενώ απέναντι στο έσχατο επιχείρημα ότι η βιομηχανία θα χαλάσει τα τουριστικά αξιοθέατα η απάντηση γι' αυτό βρίσκεται στη Βενετία όπου ελάχιστα χιλιόμετρα μακριά από τις γόνδολες χτυπάει η καρδιά μια πανίσχυρης βιομηχανικής περιοχής. Τέλος και το πιο σημαντικό είναι ότι το εργοστάσιο αυτό θα κλείσει υποχρεωτικά επειδή τα καύσιμα που θα παράγει θα είναι ακατάλληλα σύμφωνα με τους νέους κανονισμούς της Ε.Ε για την αντιρύπανση.

Αντιβιομηχανικά επιχείρηματα δεν χρησιμοποιούνται μόνο στο Θριάσιο αλλά παντού στην Ελλάδα. Και ενάντια στην ΤΒΧ (Χρυσός Χαλκιδικής) και στα Λιπάσματα του Πειραιά και στην ΑΓΕΤ της Χαλκίδας, και στα Φωσφορικά Καβάλας οι κατεδαφιστές της βιομηχανίας επικαλούνται τη μόλυνση, τις αρχαιότητες και τον τουρισμό και υπόσχονται στους κατόχους γης και σπιτιών νέα εισοδήματα, ιδιαίτερα αυξημένη γαιοπρόσδοση (σπίτια, οικόπεδα), και πιο εύκολη ζωή.

Η αλήθεια είναι ότι όπου έχουν κλείσει εργοστάσια έρχεται ο μαρασμός και η φτώχεια και τελικά η πτώση των τιμών της γης. Όσο για τον τουρισμό, αυτός αναπληρώνει τις απώλειες από την αποβιομηχάνιση μόνο στα μέρη ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, ενώ πάντα είναι επισφαλής. Με λίγους πυροβολισμούς, τόσο πιθανούς στα εύφλεκτα Βαλκάνια, οι τουρίστες εξαφανίζονται σαν τρομαγμένα πουλιά. Αυτές οι σκέψεις κατά τη γνώμη μας απασχολούν όλο και πιο έντονα το λαό της Ελευσίνας και τον έχουν οδηγήσει στο να απέχει όλο και περισσότερο από τις όλο και πιο αδύναμες κινητοποιήσεις που προσπαθούν να εμποδίσουν την επένδυση.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η επένδυση θα γίνει. Αντίθετα από όσα ισχυρίζονται οι κατεδαφιστές η μεγαλύτερη πολιτική ισχύς στην Ελλάδα δεν βρίσκεται στους βιομηχανούς αλλά στους κατεδαφιστές της βιομηχανίας, βασικά

δίνει τη μάχη του με τα επιχειρήματά του μπροστά στο λαό. Αυτός κάθε άλλο! Άλλωστε και τη προηγούμενη φορά όταν πάλι κολλούσαμε την αφίσα μας για την υπεράσπιση της βιομηχανίας αυτός ξέσπασε σε τραμπούκισμούς ενάντια μας μαζί με το μέλος του ψευτοΚΚΕ Χοραζάνη.

Αυτό που διαπιστώσαμε για μας ακόμη φορά είναι ότι ο λαός της Ελευσίνας είναι απληροφόρητος σε μεγάλο βαθμό και ότι είναι καθήκον όλων των φύλων της βιομηχανίας, αλλά και του σωματείου των εργαζομένων στο διυλιστήριο της Πετρόλα να ενημερώσουν το λαό για το εξαιρετικής σημασίας ζήτημα να πραγματοποιηθεί αυτή η επένδυση, γιατί όχι μόνο θα μειώσει δραστικά τη μόλυνση στην περιοχή αλλά και γιατί θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας σε μια περιοχή με τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας στην χώρα.

Δημοσιεύουμε παρακάτω το πρώτο μέρος της προκήρυξης αφού το δεύτερο αφορά την επιστημονική απάντηση στους κατεδαφιστές της βιομηχανίας γύρω από το ζήτημα της μόλυνσης και των ατυχημάτων το οποίο έχουμε δημοσιεύσει παλιότερα στη Νέα Ανατολή.

της μεγάλης. Πρόκειται για την γηγετική ομάδα Σημίτη-Λαλιώτη στο ΠΑΣΟΚ για τη φράξια Καραμανλή μέσα στη ΝΔ, και κυρίως για τα δύο ανοιχτά αντιβιομηχανικά κόμματα το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ. Αυτοί όλοι μαζί κάνουν μια ειδική διανομή ρόλων για να πετύχουν τον κοινό τους στόχο και χρησιμοποιούν μια αλλανθαστή μέθοδο για να κλείνουν τα εργοστάσια.. Πιο ειδικά:

Το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ παίρουν ανοιχτά την πολιτική ευθύνη της κατεδαφιστής και οργανώνουν τις κινητοποιήσεις του λαού “από τα κάτω”. Ταυτόχρονα η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, δίνουν γραμμή στους τοπικούς βουλευτές, τους δημάρχους τους κ.λπ να κινηθούν επίσης “από τα κάτω” ενάντια στη βιομηχανία και να διαμορφώσουν μια κατάλληλη κοινή γνώμη. Αλλά την ίδια στιγμή οι ίδιες ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ εμφανίζονται επίσημα φιλικές προς την επένδυση. Αυτό το κάνουν για να μην έρθουν σε μια μετωπική ρήξη με το μεγάλο βιομηχανικό κεφαλαίο που έχει ακόμα μια σημαντική οικονομική και πολιτική ισχύ και θα μπορούσε να ανοίξει ρήγματα στα κόμματά τους και επιπλέον για να καθησυχάζουν και τους εργάτες του εργοστασίου ώσπου να ακυρωθεί η επένδυση.

Στο μεταξύ την κρίσιμη δουλειά την αναθέτουν στο δοκιμασμένο εργαλείο τους που έχει ειδικά εκκαθαριστεί και τροχιστεί γι' αυτό το στόχο και λέγεται Ε' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ο οργανωτικός και ιδεολογικός ηγέτης αυτού του εργαλείου ήταν και είναι ακόμα, παρά την “αποστρατεία του” ο παλιός χουντικός και τώρα στέλεχος του ψευτοΚΚΕ Δεκλερής.

Το Ε' Τμήμα είναι ειδικευμένο στο να βγάζει αντιαπτυξιακές αποφάσεις σε όλα τα επίπεδα επικαλούμενο το επιχείρημα των “λαϊκών κινητοποιήσεων” (pétra από τα γνωστά περιβαλλοντικά και τουριστικο-αρχαιολογικά επιχειρήματα καθώς και τους καταστροφικούς νόμους σαν το νόμο 84/84 και το άρθρο 24 του Συντάγματος). Αυτές οι “κινητοποιήσεις” δεν χρειάζεται σώνει και καλά να είναι ούτε πάνδημες, ούτε μαζικές, ούτε ενθουσιώδεις, ούτε καν αποδεκτές από την πλειοψηφία ενός πληθυσμού. Πρέπει μόνο να υπάρχουν για να χρησιμοποιούνται από το Ε' Τμήμα του ΣτΕ σαν η “θέληση του λαού” στην οποία οι τάχα δημοκράτες δικαστές οφείλουν να υποκύψουν.

Γι' αυτό το λόγο οι κατεδαφιστές, δεν καταβάλλουν μόνο προσπάθεια για να είναι μαζικές οι δικές τους συγκεντρώσεις αλλά καταβάλλουν ακόμη περισσότερες για να μην υπάρξει ποτέ μια οποιαδήποτε κινητοποίηση εκείνων που θέλουν την ανάπτυξη και την βιομηχανία.

Από την άλλη μεριά οι κατεδαφιστές για να καθησυχάζουν αυτούς που θέλουν την επένδυση, τους λένε ότι το οποιοδήποτε έργο τελικά θα γίνει γιατί έτσι θέλει το κεφαλαίο που τάχα είναι παντού στην περιοχή. Όμως το κεφαλαίο γενικά, όχι μόνο δεν είναι σύσσωμο υπέρ της επένδυσης που κάνει ένας από τους κεφαλαιοικράτες, αλλά αντίθετα οι υπόλοιποι κεφαλαιοικράτες βλέπουν τον συγκεκριμένο σαν ανταγωνιστή και προτιμούν να αποτύχει.

ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΡΩΜΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ 84/84

Το νέο σχέδιο νόμου χειρότερο από τον παλιό νόμο

Η αναθέρηση του βιομηχανού πάντοιν π.δ. 84/84 που ετοιμάζει η κυβέρνηση Σημίτη όχι μόνο δεν πρόκειται να ανοίξει το δρόμο στην ανάπτυξη της μεγάλης βιομηχανίας, αλλά αντίθετα θα οδηγήσει στην αποδυνάμωσή της.

Το π.δ. 84/84 που θέσπισε ο Α. Παπανδρέου χρησιμοποίησης για το χύπημα της ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού των μεγάλων βιομηχανικών μονάδων στην περιοχή της Αττικής που συγκεντρώνει το 40% της βιομηχανικής δραστηριότητας της χώρας. Εφαρμόστηκε στα πλαίσια της αντι-βιομηχανικής πολιτικής της κυβέρνησης Παπανδρέου που με τη μέθοδο των κρατικοποιήσεων και της πιστωτικής ασφυξίας έκλεισε ή απαξίωσε μεγάλες και ιστορικές βιομηχανίες.

Ο στόχος του νόμου αυτού υποτίθεται ότι ήταν η προστασία του περιβάλλοντος. Ωστόσο, τα αποτέλεσματα της εφαρμογής του ήταν καταστροφικά όχι μόνο για τη βιομηχανία αλλά και για το περιβάλλον. Έπρεπε να μεσολαβήσει ένας εξίσου καταστροφικός σεισμός τον Σεπτέμβρη του 1999 για να αποκαλυφθεί ότι τουλάχιστον 4.000 επιχειρήσεις, βιοτεχνίες και βιομηχανικές μονάδες είχαν ιδρυθεί και λειτουργούσαν παράνομα αφού αυτός ήταν ο μόνος τρόπος να υπάρξει βιομηχανική δραστηριότητα κάτω από τα ασφυκτικά πλαίσια του π.δ. 84/84. Οι μονάδες αυτές στην πλειοψηφία τους εφόσον λειτουργούσαν παράνομα, ήταν και ανεξέλεγκτες σε σχέση με τις μεθόδους περιβαλλοντικής προστασίας που χρησιμοποιούσαν. Ταυτόχρονα ήταν αδύνατο στις νόμιμες βιομηχανίες να ενσωματώσουν τις νέες “καθαρές τεχνολογίες” ελαχιστοποίησης της ρύπανσης του περιβάλλοντος, αφού αυτό θα σήμαινε εκσυγχρονισμό ο οποίος επίσης απαγορευόταν. Με λίγα λόγια, ο νόμος αυτός δημιούργησε χάος και μεγαλύτερη μόλυνση.

Η παταγώδης αποτυχία του νόμου να εξυπηρετήσει το στόχο για τον οποίο υποτίθεται ότι θεσπίστηκε και οι έντονες αντιδράσεις των βιομηχάνων ανάγκασαν την κυβέρνηση Σημίτη να προχωρήσει στην αναθέρηση. Ιδιαίτερο ρόλο έπαιξε το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις αποκλείονταν από τη συμμετοχή στα Κοινοτικά Προγράμματα. Τα κοινοτικά κονδύλια που δέσμευε η κυβέρνηση για τη βιομηχανία, λόγω των απαγορεύσεων του 84/84 δεν μπορούσαν να υλοποιηθούν με αποτέλεσμα να μην υπάρχει απορρόφηση.

Κάτω από αυτές τις πιέσεις συντάχθηκε τελικά ένα νομοσχέδιο που θεσπίζει τα νέα πλαίσια της βιομηχανικής δραστηριότητας στην Αττική, και από τη θέση του

σε ισχύ θα καταργήσει το 84/84.

Η αναθέρηση όμως που προωθεί η κυβέρνηση Σημίτη με αρχιτέκτονα τον Λαζαρίτη, εξυπηρετεί μόνο τις βιοτεχνίες και τις μικρές βιομηχανικές μονάδες. Αντίθετα, οι μεγάλες βιομηχανίες, οι μονάδες “υψηλής όχλησης” όπως ονομάζονται, υποχρεώνονται σε μετεγκατάσταση μέσα σε πέντε χρόνια, χωρίς να εξασφαλίζονται ούτε οι υποδομές, ούτε και τα κονδύλια για αυτή τη διαδικασία. Ταυτόχρονα, απαγορεύεται κάθε εκσυγχρονισμός ή επέκτασή τους όταν αυτό θα συνεπάγεται αύξηση της ιπποδύναμης.

Είναι δεδομένο ότι οι μεγάλες βιομηχανίες επειδή οι εγκαταστάσεις τους είναι εδαφοπαγείς δεν μπορούν να μετεγκατασταθούν. Δεν μπορείς να πάρεις ένα εργοστάσιο με ογκώδη και ακριβό εξοπλισμό και να το μεταφέρεις ολόκληρο “κάπου δίπλα”, έστω κι αν το κόστος καλυφθεί με κρατική χρηματοδότηση και κοινοτικά κονδύλια. Συνεπώς για τις μεγάλες βιομηχανίες η υποχρεωτική μετεγκατάσταση σημαίνει σε κάθε περίπτωση κλείσιμο.

Αλλά αν υποθέσουμε ότι η μετεγκατάσταση για κάποιες βιομηχανίες είναι δυνατή, το ερώτημα εδώ είναι που θα πάνε. Το σχέδιο υποτίθεται ότι περιλαμβάνει μετεγκατάσταση μέσα στην Αττική σε οργανωμένους χώρους υποδοχής επιχειρήσεων, τα λεγόμενα Βιοτεχνικά και Βιομηχανικά Πάρκα (ΒΙΟΠΑ και ΒΙΠΑ) και τις Βιομηχανικές και Επιχειρηματικές Περιοχές (ΒΕΠΕ).

Ωστόσο δεν υπάρχει καν ακόμη πολεοδομικό σχέδιο για τους χώρους που έχουν οριοθετηθεί εδώ και μια δεκαετία (Καθημερινή, 22/4/2001). Οι συναρμόδιοι υπουργοί Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος δεν έχουν καν στοιχεία για τον αριθμό των οχλουρών βιομηχανιών της Αττικής. Αρα, δεν είναι σε θέση να προσδιορίσουν ούτε το κόστος για τον κρατικό προϋπολογισμό των κινήτρων μετεγκαστασάσεως των υψηλής οχλήσεως επιχειρήσεων, ούτε καν αν οι προτεινόμενες βιομηχανικές περιοχές και βιομηχανικά πάρκα επαρκούν για να τις υποδεχθούν.

Είναι συνεπώς αδύνατο να τεκμηριωθεί αν η προτεινόμενη λύση είναι οικονομικά και πρακτικά εφικτή. Στο μεταξύ δεν έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες δημιουργίας της απαραίτητης υποδομής στα θεωρούμενα ως έτοιμα βιομηχανικά πάρκα στα Ανω Λιόσια και στο Σχιστό, ενώ δεν έχουν ξεκινήσει καν τα έργα για εκείνα που θα δημιουργήθουν στο Λαύριο, στη Μεταμόρφωση και αλλού (Καθημερινή, 19/4).

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία

του υπουργείου Ανάπτυξης, από το 1981 έχουν χωροθετηθεί στο νομό Αττικής 34 βιοτεχνικά πάρκα που προορίζονται για μετεγκατάσταση βιομηχανιών, αλλά και για ιδρύσεις που προβλέπονται από το 84/84. Όλες αυτές οι περιοχές εξακολουθούν να παραμένουν χωρίς κανένα έργο βιομηχανικής υποδομής, παρά την τεράστια ζήτηση για μετεγκατάσταση από τις επιχειρήσεις (Καθημερινή, 5/4).

Απ' όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι η μετεγκατάσταση εντός Αττικής δεν θα είναι οπωδόποτε δυνατή στο σύντομο διάστημα της πενταετίας. Συνεπώς δεν υπάρχει καμία θετική κατεύθυνση του νομοσχεδίου. Η κυβέρνηση αυτή δεν έχει κάνει τίποτα για να βοηθήσει τη βιομηχανία και είναι μαθηματικά σίγουρο ότι δεν θα προωθήσει τη δημιουργία των απαραίτητων υποδομών ούτε θα εξασφαλίσει χρηματοδότηση και αναπτυξιακά κίνητρα για να είναι δυνατή η μετεγκατάσταση των βιομηχανιών. Αυτό το μαθηματικό αποτέλεσμα επαληθεύεται από το γεγονός ότι συναρμόδιος γι' αυτή την υπόθεση είναι ο Λαζαρίτης. Κάτω από αυτές τις συνθήκες η αναθέρηση οδηγεί σε κάθε περίπτωση τις μεγάλες βιομηχανίες στο οριστικό κλείσιμο.

Το ίδιο καταστροφική είναι η απαγόρευση αύξησης της ιπποδύναμης για τις βιομηχανίες υψηλής όχλησης χωρίς καν να προβλέπεται εξαίρεση στην περίπτωση που η αύξηση απαιτείται για την ενσωμάτωση αντιρρυπαντικών τεχνολογιών. Η ίδια απαγόρευση ισχύει και για τις βιομηχανίες μέστις όχλησης που δεν βρίσκονται σε κάποια από τις οργανωμένες μονάδες υποδοχής ΒΙΟΠΑ, ΒΙΠΑ και ΒΕΠΕ, δηλαδή για τις περισσότερες βιομηχανίες μέστις όχλησης.

Η αναθέρηση του π.δ. 84/84 δεν είναι παρά η ταφόπλακα των μεγάλων βιομηχανιών. Οποιαδήποτε μετεγκατάσταση, εφόσον αυτή επιβάλλεται λόγω της συγκέντρωσης πολλών βιομηχανικών μονάδων σε περιορισμένη εδαφική έκταση, θα πρέπει να γίνει με σταδιακές διαδικασίες και με μακρόχρονη προοπτική, και μόνο αφού έχουν εξασφαλιστεί οι απαραίτητοι χώροι και υποδομές. Μόνο τότε μπορεί με νόμο να επιβάλλεται υποχρεωτική μετεγκατάσταση. **Σήμερα πρέπει να καταργηθεί αυτή η διάταξη, να μείνουν όλες οι βιομηχανίες στη θέση τους, και να τους επιτραπεί η αύξηση της ιπποδύναμης που απαιτείται για την εκσυγχρονισμό με αντιρρυπαντικές τεχνολογίες και εναρμόνιση στα ευρωπαϊκά δεδομένα.**

Η κυβέρνηση με το νέο πλαίσιο δίνει τη δυνατότητα επιβίωσης, επέκτασης και εκσυγχρονισμού κυρίων για τις βιοτεχνίες, τα εργαστήρια και γενικά τις βιομηχανίες χαμηλής όχλησης. Έτσι θα έχει μία βιτρίνα βιομηχανικής δραστηριότητας, και θα εμφανίζει πλαστούς δείκτες βιομηχανικής ανάπτυξης.

Στο έργο της κατεδάφισης της βιομηχανίας η κυβέρνηση Σημίτη έχει μαζί της όλο το πολιτικό καθεστώς. Η Νέα Δημοκρατία υπό την ηγεσία του Κ. Καραμανλή ποτέ δεν έχει θέσει πολιτικό ζήτημα αποβιομηχανισμού, ούτε καν ασχολείται με το θέμα. Ο ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ είναι οι επικεφαλής της κατεδάφισης. Το τελευταίο έχει βαλθεί τελευταία να δημαγωγεί ότι η αναθέρηση του 84/84 φέρνει την πλήρη ασυνδοσία των βιομηχανιών και το θάνατο στην Αττική.

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός που προκύπτει απ' όλες τις μετρήσεις και τις έρευνες ότι η κύρια πηγή μόλυνσης της Αττικής

είναι τα αυτοκίνητα και όχι η βιομηχανία που συμμετέχει στη συνολική μόλυνση μ' ένα ποσοστό λιγότερο από 15%. Το περίφημο νέφος δημιουργείται κυρίως από τους ρύπους των αυτοκινήτων. Η αντιμετώπιση του προβλήματος βρίσκεται στην κατασκευή ενός καλού συγκονιωνιακού δικτύου ικανού να αποτρέψει τους κατοίκους από τη χρήση του αυτοκινήτου μέσα στην πόλη. Αυτό καμία κυβέρνηση δεν το έχει φροντίσει μέχρι σήμερα.

Το

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

συνέχεια από τη σελ. 1

εχθρούς του. Στην πραγματικότητα όμως ο ίδιος έμενε αλώβητος γιατί αυτόν τον στήριζε όλος ο κομματικός μηχανισμός, ενώ τους υπόλοιπους τους έδιναν στα σκυλιά και μέσα και έξω από το ΠΑΣΟΚ. Θυμόμαστε δηλαδή πως πάνω στην κάθαρση το κεντρικό σύνθημα για το ΠΑΣΟΚ ήταν ότι: “να μην καταδικαστεί ο Α. Παπανδρέου από το Ειδικό Δικαστήριο”, ενώ για τους άλλους έλεγαν “θα αποφασίσει η δικαιοσύνη”. Με αυτή τη μέθοδο οι “εκτελεσθέντες” φίλοι του Παπανδρέου ποτέ δεν τα έβαζαν με τον ίδιο, με αποτέλεσμα και το ΠΑΣΟΚ να εκκαθαρίζεται και ο αρχηγός να μένει ο ίδιος.

Για να το πόύμε πιο παραστατικά ο Παπανδρέου βούλιαξε στο πέλαγος μαζί με τους συντρόφους του, αλλά μόνον αυτός είχε φιάλες οξυγόνου.

Αυτή τη δοκιμασμένη μέθοδο εφάρμοσαν τώρα οι αγαπημένοι μαθητές του Σημίτη – Λαλιώτης, Βάλανε τον Γιαννίτη, δικό τους από τι φαίνεται, να προτείνει ένα έκτρωμα που το παρουσίασαν σαν προτάσεις της κυβέρνησης. Αμέσως το υποστήριξε, δηλαδή το έχαψε, ο βασικός προς εξόντωση Παπαντωνίου και από κοντά του ο Παπαδόπουλος, ο Γείτονας, ο Πρωτόπαππας, ο Συπρόπουλος και μια χούρτα άλλοι. Η επίσης προς εξόντωση Β. Παπανδρέου, το πήρε έγκαιρα είδηση και πέρασε με την “εξέγερση” εναντίον του ασφαλιστικού, όπως πέρασε και ο παθών πλέον Πάγκαλος. Στη συνέχεια ο Σημίτης πήρε πίσω τα πάντα και μετέτρεψε όλο το ΠΑΣΟΚ σε ΓΣΕΕ.

Τώρα όλοι ζητάνε το κεφάλι του Παπαντωνίου αλλά κανές του Σημίτη, που επίσης, “βούτηξε με μπουκάλες”. Όμως ο Παπαντωνίου και οι άλλοι θα νιώθουν ως το τέλος ότι ο Σημίτης είναι δικός τους αφού και αυτός βάλλεται.

Σε ότι αφορά λοιπόν τον Παπαντωνίου και τους άλλους δυστυχείς εκσυγχρονιστές της κακιάς ώρας που τον ακολούθησαν, η προβοκάτσια πάει καλά. Επίσης πάει καλά και ως προς το δεύτερο στόχο της το χτύπημα της μεγάλης βιομηχανίας και γενικότερα της πιο σύγχρονης πλευράς της αστικής τάξης. Το βασικό σύνθημα της ΓΣΕΕ, ενισχυμένο από τη γεννημένη από την προβοκάτσια Σημίτη “εξέγερση του λαού” ήταν ένα το “να πληρώσει η οιλιγαρχία”, ή, διατυπωμένο με περισσότερη ακρίβεια και πιο επίσημα, το “να πληρώσουν οι επιχειρήσεις έντασης κεφαλαίου” που σημαίνει οι πιο σύγχρονες και πιο παραγωγικές βιομηχανικές επιχειρήσεις. Αυτό το σύνθημα μεταφράστηκε αμέσως σε απόφαση του τάχα στριμωγμένου Σημίτη για “περισσότερους φόρους” στους έχοντες. Σε ότι αφορά τον τρίτο και βαθύτερο στόχο της προβοκάτσιας να αδυνατίζει το ΠΑΣΟΚ και να υποταχθεί στον ΣΥΝ, αυτός θέλει δουλειά. Γι' αυτό άλλωστε διαλέχτηκε το ασφαλιστικό, δηλαδή έ-

να μιακρόχρονο και στρατηγικό ζήτημα σαν κύριο πολιτικό ζήτημα μια εποχής. Μόνο το ασφαλιστικό μπορεί να φέρει το ΠΑΣΟΚ σε σύγκρουση με το λαό, και μόνο ένα “αριστερό” κόμμα με κάποια δύναμη στη ΓΣΕΕ και κάποιες “άκρες” με το “Κ”ΚΕ, όπως είναι ο ΣΥΝ, μπορεί να σώσει το ΠΑΣΟΚ από την πίεση του λαού. Το σκέλος “να έρθει το ΠΑΣΟΚ σε σύγκρουση με το λαό” επιτεύχθηκε με την προβοκάτσια. Το σκέλος “να σώσει ο ΣΥΝ το ΠΑΣΟΚ” έχει τεράστιες δυσκολίες και δέχτηκε ήδη ένα γερό χτύπημα.

Συγκεκριμένα απέτυχε η προσπάθεια των Σημίτη – Λαλιώτη να ηγεμονεύσουν τη διαδικασία των συνομιλιών με τη ΓΣΕΕ. Στην ουσία αυτή ήταν μια απότειρα να γίνει ηγεμόνας ο Λαλιώτης. Εννούμε ηγεμόνας της μεταβατικής εποχής. Αυτή η εποχή όπως όλα δείχνουν αποτελεί το πέρασμα από την κυβέρνηση Σημίτη – ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου – ΠΑΣΟΚ – ΣΥΝ. Το πέρασμα μπορεί να το κάνει μόνο

κάποιος που δεν είναι ούτε Σημίτης, ούτε Γ. Παπανδρέου, ούτε υπουργός πρωθυπουργός. Γι' αυτή τη δουλειά χρειάζεται ένας κατασκευαστής πρωθυπουργών, ένας έμπειρος συνωμότης, ένας πραγματικός ηγέτης και ένας τέλειος κεντριστής, δηλαδή ο αρχηγός της “Αγίας Τριάδας” Λαλιώτης.

Ο Σημίτης πήγε στο σπίτι του Λαλιώτη στην Αρκαδία για να τον χρήσει αρχηγό της μετάβασης και ύστερα ετοίμασαν μια μικρή τελετή στο Εκτελεστικό του ΠΑΣΟΚ για να πλαισιώσουν τον Λαλιώτη με τους Κακλαμάνη, Τσοχατζόπουλο, Σκανδαλίδη και Β. Παπανδρέου, φτιάχνοντας μια ομάδα που με τη σειρά της θα “πλαισίωνε” το Γιαννίτη για να συζητήσει με τη ΓΣΕΕ και τελικά με τον ΣΥΝ. Όλα είχαν κανονιστεί, αλλά η τελετή πήγε χάλια γιατί απροσδόκητα αρνήθηκαν τη συμμετοχή τους σ' αυτό το στενό επιτελείο υπό τον Λαλιώτη και η Βάσω και ο Κακλαμάνης Ύστερα από αυτή την άρνηση, κάθε πικραμένος του Εκτελεστικού διαφώνη-

σε, κι έτσι, ούτε ο ρωσόφιλος πια Τσοχατζόπουλος τόλμησε να πάρει θέση υπέρ του σχεδίου. Έμειναν λοιπόν ξαφνικά μόνοι τους να “προεξέχουν” επικίνδυνα και για πρώτη φορά στην κομματική τους ιστορία οι Σημίτης – Λαλιώτης και Σκανδαλίδης οι οποίοι πήραν μαζί τους και τον Παπουτσή (τσιράκι του Τσοχατζόπουλου που μάλλον πήρε γραμμή από τον αρχηγό του να πάει με τον Σημίτη).

Αυτή η ήττα ήταν κάτι το εξαιρετικό και οφείλεται στο γεγονός ότι η “εξέγερση” που έστησαν οι προβοκάτορες αδυνάτισε και τους ίδιους ή στο ότι, εν πάσει περιπτώσει, κάποιοι μέσα στο Εκτελεστικό έχουν κάτι μάθη από τα παλιά παθήματα και δεν θέλουν να βουτήξουν χωρίς μπουκάλες.

Πάντως δεν πρέπει κανείς να περιμένει από αυτούς. Αυτοί μπορεί μόνο να καθυστερήσουν την επέλαση των κνιτών στην κυβέρνηση, αλλά όχι να την εμποδίσουν. Απόδειξη ότι όλοι τους χτυπάνε τον Παπαντωνίου αντί να ρίχνουν την κύρια ευθύνη της προ-

βοκάτσιας στον Σημίτη.

Εκείνοι που μπορούν να εμποδίσουν την επέλαση είναι μόνο οι συνειδητοί υπερασπιστές της ευημερίας του εργαζόμενου λαού, της βιομηχανικής ανάπτυξης και της πολιτικής δημοκρατίας, όλοι αυτοί δηλαδή που βομβαρδίζονται ασταμάτητα από το καθεστώς των προβοκατόρων. Αυτοί μπορούν να στρέψουν την προβοκάτσια του ασφαλιστικού ενάντια στους εμπνευστές της, αρκεί να δώσουν την δικιά τους απάντηση για το που θα βρεθούν τα λεφτά. Και αυτή είναι: “Σταματήστε το σαμποτάς της ανάπτυξης, ιδιαίτερα το βιομηχανικό, σταματήστε τη μαύρη εργασία, χτυπήστε τη διεφθαρμένη γραφειοκρατία, συντρίψτε τη νέα καγκεμπίτικη οιλιγαρχία”.

Μόνο αυτή η δημοκρατική απάντηση μπορεί να σώσει τα Ταμεία και τη χώρα.

Παρακάτω δημοσιεύουμε την πρωτομαγιάτικη προκήρυξη της ΟΑΚΚΕ, που μιλάει αναλυτικά για την προβοκάτσια του ασφαλιστικού και την πολιτική μας.

Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΣΗΜΙΤΗ ΣΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΑΙ Η ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Όλοι λένε ότι η κυβέρνηση πήρε πίσω τα μέτρα στο ασφαλιστικό κάτω από την πίεση της “μεγαλειώδους εξέγερσης του λαού” ή ότι οι εργαζόμενοι πέτυχαν μια “μεγαλειώδη νίκη”.

Η αλήθεια είναι πρώτον ότι δεν υπήρξαν ποτέ κυβερνητικά μέτρα που πάρθηκαν πίσω και δεύτερον ότι ο λαός ναι μεν συμμετείχε μαζικά σε μια διαμαρτυρία αλλά κατά κανένα τρόπο δεν πραγματοποίησε μια δικιά του εξέγερση κι ακόμα λιγότερο δεν νίκησε.

Τα μέτρα δεν ήταν της κυβέρνησης γιατί ήταν προτάσεις ενός εξωκοινοβουλευτικού, δηλαδή ενός πολιτικά ελαχιστα αντιπροσωπευτικού στελέχους, τις οποίες υποστήριξαν μετρημένα στα δάχτυλα πολιτικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Όλοι οι υπόλοιποι είτε άφησαν τους υποστηρικτές των μέτρων εκτεθειμένους, με πρώτο και καλύτερο τον πρωθυπουργό, ο οποίος μάλιστα τους έσπρωξε σ' αυτή την παγίδα, είτε ανοιχτά τους επιτέθηκαν. Η συντριπτική πλειοψηφία της κυβέρνησης και η συντριπτική πλειοψηφία του κυβερνητικού στελέχους επιτελείου συμμετείχε στην “εξέγερση του λαού”.

Επίσης στην “εξέγερση του λαού” συμμετείχε πρωτοπόρα πριν καν ανακοινωθούν τα μέτρα – που σημαίνει χωρίς να τον βαραίνει η υπουργία ότι παρασύρθηκε από τις λαϊκές αντιδράσεις – ο πρόεδρος της Δημοκρατίας. Συμμετείχαν επίσης ο υπουργός Άμυνας, η υπουργός των Εσωτερικών, ο αρχηγός της Αξιωματικής αντιπολίτευσης και οι αρχηγοί όλων των άλλων κομμάτων. Την “εξέγερση” υποστήριξαν από την πρώτη στιγμή όλα τα κανάλια και όλες οι εφημερίδες σε όλες τις εκπομπές και όλα τα άρθρα τους. Τέλος της

“εξέγερσης” της ηγήθηκαν σύσσωμοι και οι πιο αντιπαθείς, οι πιο συμβιασμένοι και οι πιο κομματικά εξαρτημένοι συνδικαλιστές όλων των παρατάξεων, όλων των σωματείων, σε όλες τις βαθμίδες.

Εξέγέρσεις που δεν δημιουργούνται από την ιστορία αποτελούνται από την πρώτη προσθήκη που έχει πραγματοποιηθεί στην ιστορία. Όμως στην πράξη προωθείται σταδιακά στην μεν στρατιωτική της πολιτική τους S-300 και γενικά τους ρώσικους εξοπλισμούς, στη δε οικονομική της πολιτική δυναμώνει την πραγμ

Η ΔΗΜ. ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ

Η Δημοκρατία της Μακεδονίας διάβηκε το κατώφλι της βαρβαρότητας. Τα γεγονότα έχουν ως εξής:

Στα τέλη του Απρίλη οι αλβανοί φασίστες του UCK έστησαν ενέδρα και σκότωσαν 8 Μακεδόνες στρατιώτες.

Αυτή ήταν η επίσημη κήρυξη του νέου, πιο αιματηρού γύρου εχθροπραξιών από τον αλβανικό σοβινοφασισμό. Στόχος αυτού του γύρου, όπως και του προηγούμενου είναι να συρθούν οι Μακεδόνες σε συνταγματικές παραχωρήσεις στα δύο σοβινοφασιστικά αλβανικά κόμματα της Δημ. της Μακεδονίας DPA και PDP. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος έπρεπε να υποχρεωθεί η πιο προοδευτική και πιο πατριωτική μερίδα της μακεδονικής αστικής τάξης, που εκφράζεται από το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα με επικεφαλής τον Τσερβενκόφσκι, να δεχτεί συμμετοχή της στην κυβέρνηση του Γκεοργκίεφσκι. Ο Γκεοργκίεφσκι ανοιχτά και ο πρόεδρος Τραϊκόφσκι πιο ύπουλα (γιατί παριστάνει τον πατριώτη) προωθούν τη ρώσικη πολιτική της καντονοποίησης, δηλαδή της εσωτερικής διάσπασης της Δημ. της Μακεδονίας προς όφελος των αλβανών σοβινοφασιστών. Μέχρι τώρα ο Τσερβενκόφσκι αρνείται τη συμμετοχή του σε αυτή την κυβέρνηση αν το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα δεν εξασφάλιζε το Υπουργείο Εσωτερικών κυρίως και το Υπουργείο Δικαιοσύνης δευτερευόντως, που είναι τα αρμόδια για το χειρισμό του εθνομειονοτικού ζητήματος. Ο Γκεοργκίεφσκι αρνιέται με τη σειρά του την ικανοποίηση αυτής της απαίτησης ακριβώς για να χειρίζεται η δικιά του κλίκα και ο Τραϊκόφσκι αυτή την καίρια σχέση με τα γνωστά ως τα τώρα καταστροφικά αποτελέσματα.

Ωστόσο οι διεθνείς πέσεις δεν συγκεντρώνονται στην κλίκα Γκεοργκίεφσκι αλλά στη σοσιαλδημοκρατική αντιπολίτευση, η οποία έχει την πιο σωστή, δηλαδή την σκληρή στάση απέναντι στον αλβανικό σοβινοφασισμό. Όταν μιλάμε όμως για διεθνείς πέσεις πρέπει να εννοούμε τις φανερές και οι φανερές είναι μόνο οι δυτικές. Όπως πάντα τα ευρωπαϊκά και αμερικάνικα παχύδερμα πάιρνουν πάνω τους την πολιτική του Κρεμλίνου και αφήνουν το ίδιο στο απυρόβλητο. Το Κρεμλίνο δουλεύει, όπως έχουμε ξαναπεί, κύρια μέσω των εσωτερικών ερεισμάτων, σε μια κρίση, ενώ η Δύση εκτίθεται και στις δύο πλευρές μιας αντιπαράθεσης επειδή παίζει με όρους εξωτερικής πίεσης, και μεσοβέζικα, δηλαδή δεν θέλει να τα χαλάσει με καμιά από τις δύο πλευρές. Στην προκειμένη περί-

πτωση η Δύση θέλει οι Μακεδόνες να υποχωρήσουν στον αλβανικό σοβινοφασισμό, ο οποίος βάζει μπροστά τη δήθεν μετριοπαθή εκδοχή του, δηλαδή τα κόμματα DPA και PDP. Και η Ρωσία θέλει το ίδιο, αλλά δεν εκτίθεται ανοιχτά. Αφήνει τον Γκεοργκίεφσκι να κάνει αυτή την ενδοτική πολιτική αλλά και αυτόν τον αφήνει να φαίνεται δυτικός.

Έτσι σήμερα όλη η Δημ. της Μακεδονίας είναι πεισμένη ότι ο παράγοντας που τους πιέζει για υποταγή είναι η Δύση. Αντίθετα τη Ρωσία τη βλέπουν σαν φίλο αφού αυτή μέσω Σερβίας ή μέσω Ουκρανίας, και με την αντιαλβανική και αντιδυτική φρασεολογία εμφανίζεται σαν πολιτικός και στρατιωτικός σύμμαχος του σλάβικου και ορθόδοξου μακεδονικού έθνους. Εννοείται ότι οι ίδιοι οι υποτιθέμενοι δυτικόφιλοι Γκεορκίεφσκι και Τραϊκόφσκι κάνουν με έξυπνο τρόπο αντιδυτική πολιτική. Λένε δηλαδή πάντα το εξής, “Τι κρίμα που η Δύση δεν μας βοηθάει να νικήσουμε στρατιωτικά τους Αλβανούς. Τι κρίμα που τους αφήνει να μπαίνουν από το Κόσσοβο. Τι κρίμα που μας πιέζει να μην αντιτάξουμε στους τρομοκράτες τη maximitum δύναμη που διαθέτουμε”. Ακόμα και πλάγιες προτάσεις της “ορθόδοξης” διπλωματίας Γ. Παπανδρέου για καντονοποίηση τις αποδίδουν στον τάχα δυτικό και μάλιστα αμερικάνικο Παπανδρέου με τον οποίο κατά τα άλλα διατηρούν τις πιο αδελφικές σχέσεις.

Παρ’ όλη όμως αυτή την τρομακτική πίεση η μακεδονική αντιπολίτευση δεν σύρθηκε στην κυβέρνηση Γκεοργκίεφσκι. Όμως δίχως αυτή τη συμμετοχή το δίδυμο Γκεοργκίεφσκι – Τραϊκόφσκι δεν μπορεί να κάνει ούτε μια παραχώρηση στους αλβανούς σοβινοφασίστες. Μπροστά σ’ αυτό το αδιέξodo αναλαμβάνει ο προβοκάτορας UCK να υπενθυμίσει το πρόβλημα, ότι δηλαδή κρατάει στα χέρια του τον μακεδονικό εμφύλιο και ότι αυτό τον εμφύλιο δεν μπορεί να τον διεξάγει η μακεδονική αστική τάξη και μάλιστα σε σύγκρουση και με τη Δύση και με την Ανατολή. Άλλωστε ο UCK είχε αποσυρθεί από τα βουνά τον Μάρτη, επειδή πήρε διεθνείς και εσωτερικές διαβεβαιώσεις ότι οι Μακεδόνες θα υποκύψουν, δηλαδή η γραμμή Γκεοργκίεφσκι θα θριαμβεύσει.

Γ’ αυτό το λόγο σκότωσε ο UCK τους 8 Μακεδόνες. Για να θυμίσει στους φίλους του τις ανειλημμένες υποχρεώσεις τους.

Θα περίμενε κανείς ότι η απάντηση σ’ αυτή την απρόκλητη δολοφονική επίθεση θα ήταν ένα πατριωτικό και δημοκρατικό παλλαϊκό κάλεσμα σε μια γενι-

κή πανστρατιά όλου του πληθυσμού ενάντια στους τρομοκράτες, ένας γρήγορος εξοπλισμός και εκπαίδευση του λαού για να εξαφανίσει σε παρατεταμένο πόλεμο στα βουνά τους σοβινοφασίστες.

Όχι. Η απάντηση ήταν οι ίδιες καχεκτικές επιχειρήσεις με πυροβολικό, δηλαδή τα εντυπωσιακά πυρά στο γάμο του καραγκιόζη και οι μικρές στρατιωτικές ομάδες που κάνουν τηλεπόλεμο δίχως να συναντιούνται στα βουνά. Βεβαιότατα ήταν και οι γνωστές όλο και εντεινόμενες κατηγορίες του Γκεοργκίεφσκι κατά της “ύποπτης για συμπαιγνία με τον UCK ή και αδιάφορης Δύσης”.

Άλλα δεν ήταν μόνη αυτή η απάντηση των ρωσόδουλων της Μακεδονίας, η ως τώρα συνηθισμένη. Ούτε ήταν κυρίως αυτή. Ήταν κάτι αλλο τερατώδες, ήταν η ποιοτική κλιμάκωση αυτού του πολέμου που μας έκανε στην αρχή του άρθρου μας να πούμε ότι η Δημ. της Μακεδονίας διάβηκε το κατώφλι της βαρβαρότητας.

Πρόκειται για την ξαφνική και συντονισμένη επίθεση που εξαπέλυσε απρόκλητα ενάντια στους απλούς ανθρώπους του αλβανικού πληθυσμού μια ανύπαρκτη ως εκείνη τη στιγμή οργάνωση Μακεδόνων σοβινοφασιστών με την επωνυμία “Σωτηρία της Μακεδονίας από τους εξτρεμιστές” (αργότερα πήρε την ευθύνη για τα ίδια γεγονότα και μια οργάνωση με τίτλο “Τόντορ Αλεξάντροφ”).

Η επίθεση έγινε στα Σκόπια την Πρωτομαγιά όπου ομάδα μασκοφόρων μπήκε σε καφετέρια αλβανικής ιδιοκτησίας και άνοιξε πυρ τραυματίζοντας τρία άτομα που το ένα υπέκυψε αργότερα. Την ίδια ώρα 4 άλλοι μασκοφόροι κατέστρεψαν σε άλλη συνοικία των Σκοπίων ένα κατάστημα, ενώ ταυτόχρονα άγνωστοι άνοιξαν πυρ με αυτόματα μέσα από αυτοκίνητο ενάντια στην αλβανική πρεσβεία.

Τη νύχτα της ίδιας μέρας στη Μπίτολα (Μοναστήρι) στο νότο της χώρας, σε μια πόλη όπου το αλβανικό στοιχείο δεν έχει εμπλακεί σε κανενός είδους στρατιωτική αναμέτρηση με τους Μακεδόνες ομάδες νεαρών κατέστρεψαν 40 μαγαζιά Αλβανών. Τα ξημερώματα έκαψαν ολοκληρωτικά μια καφετέρια καθώς και το σπίτι του ιδιοκτήτη της επειδή της έπεισε ο απόδοξος οικοπέδης της χώρας να στρέψει την προσοχή της στην αλβανική πρεσβεία.

Γι’ αυτό το λόγο σκότωσε ο UCK τους 8 Μακεδόνες. Για να θυμίσει στους φίλους του τις ανειλημμένες υποχρεώσεις τους.

Θα περίμενε κανείς ότι η απάντηση σ’ αυτή την απρόκλητη δολοφονική επίθεση θα ήταν ένα πατριωτικό και δημοκρατικό παλλαϊκό κάλεσμα σε μια γενι-

ποθέσει ότι αυτές είναι αυθόρμητες επιθέσεις του μακεδονικού σοβινοφασιστικού που απαντούσαν με αυτόν τον τρόπο στους θανάτους των 8 Μακεδόνων στρατιωτών; Όχι δεν θα μπορούσε.

Γιατί το αυθόρμητο δεν χτυπάει ταυτόχρονα σε τόσα μέρη και δεν χτυπάει με το όνομα οργάνωσης που συγκροτείται εκείνη τη στιγμή. Οι επιθέσεις αυτές είναι τόσο ξαφνικές και συντονισμένες όσο οι επιθέσεις πριν λίγους μήνες του αλβανικού σοβινοφασιστικού. Πράγμα που δείχνει η συγκριτικότητα της στρατιωτικής προσχεδίασμός καθώς και το πολιτικό κέντρο που υπηρετούν αυτές οι επιθέσεις προδίδονται από την ανακοίνωση που έκαναν τα μέλη της τραμπούκικης αυτής οργάνωσης στους δημοσιογράφους ότι πρέπει “τα σλαβικά κόμματα να προχωρήσουν στη διεύρυνση του κυβερνητικού συνασπισμού” (Ελευθεροτυπία, 3 Μάη), ενώ τα αλβανικά “να καταδικάσουν τους Αλβανούς εξτρεμιστές”.

Το τελευταίο πράγμα που θα έκαναν εξοργισμένοι μακεδόνες σοβινοφασίστες θα ήταν να σκεφτούν και να ζητήσουν διεύρυνση ενός ως εκείνη τη στιγμή ενδοτικού κυβερνητικού συνασπισμού. Εκείνο που θα ζητούσαν είναι εθνικό πόλεμο με το πιο εθνικιστικό κόμμα ή εθνικιστική τάση να ηγεμονεύει σε οποιαδήποτε κυβέρνηση θα έκριναν ότι μπορεί να κάνει πόλεμο.

Η διεύρυνση είναι το αίτημα του Γκεοργκίεφσκι του Τραϊκόφσκι και όλης της στρατιωτικού τύπου βανδαλισμούς πέρα από εκείνες από τα τούρκικα κόμματα και την ισλαμική κοινότητα των Σκοπίων που μίλησαν ενάντια στο θρησκευτικ

ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ, ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΕΚΑ

Μάθαμε από τις εφημερίδες για τη συνάντηση της ΑΕΚΑ του Μπίστη, του Ουράνιου Τόξου και της Τούρκικης μειονοτικής κίνησης (Ονσύνογλου, Ντέντε). Αυτή η συνάντηση που έγινε σε χρόνο που δεν προσδιορίζεται, κατέληξε σε κοινό ανακοινωθέν, το οποίο δημοσιεύτηκε στις 24 Απρίλη, και το παραθέτουμε παρακάτω για να το σχολιάσουμε:

"ΚΟΙΝΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

1. Συνάντηση αντιπροσωπειών της Ανανεωτικής Εκσυγχρονιστικής Κίνησης της Αριστεράς (Ν. Μπίστης, Δ. Αντωνάκου, Τ. Μπούκη, Θ. Τσίκας, Β. Σακελλαρίου), του κόμματος "Ουράνιο Τόξο"- Ευρωπαϊκό Κίνημα (Π. Βοσκόπουλος, Θ. Παρίσης, Γ. Ταντσόπουλος) και της Τουρκικής Μειονοτικής Κίνησης (Α. Ντεντέ, Ι. Ονσύνογλου) πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της Α.Ε.Κ.Α. στην Αθήνα.

2. Στη συνάντηση αποφασίστηκαν μορφές διμερούς και τριμερούς συνεργασίας. Έγινε συζήτηση για τα προβλήματα των εθνικών μειονοτήτων στην Ελλάδα. Ανταλλάχθηκαν απόψεις για τις πρόσφατες εξελίξεις στη Νότια Βαλκανική και το ρόλο των μειονοτήτων σε αυτές και οι τρεις πλευρές κατέληξαν σε ένα κοινό πλαίσιο αρχών και εκτιμήσεων, το οποίο έχει ως εξής:

3. Με βαθύτατη ανησυχία παρακολουθούμε τις τρέχουσες εξελίξεις στην περιοχή των Βαλκανίων. Θεωρούμε ότι η ρίζα του κακού για όσα ζήσαμε και ζόυμε στο βαλκανικό χώρο τη τελευταία δεκαετία είναι οι βαλκανικοί εθνικισμοί και μεγαλοϊδεατισμοί ως κυρίαρχες ιδεολογίες, από την ίδρυση των εθνικών βαλκανικών κρατών έως και σήμερα. Στην εφαρμογή τέτοιων πολιτικών στα Βαλκάνια χρησιμοποιήθηκαν ως κυρίαρχοι μοχλοί, μειονοτικοί πληθυσμοί.

4. Γνωρίζοντας ότι οι εθνικές μειονότητες στα Βαλκάνια χρησιμοποιήθηκαν κατά το παρελθόν, και πιθανώς να χρησιμοποιηθούν και στο μέλλον ως αποσταθεροποιητικοί παράγοντες, θεωρούμε το απαραβίαστο των υφισταμένων συνόρων ως προϋπόθεση σε κάθε διαδικασία διαλόγου ή επίλυσης οποιασδήποτε διαφοράς ανάμεσα στα κράτη και τις μειονότητες.

5. Οι εθνικές μειονότητες πρέπει να αρνούνται να γίνονται αντικείμενο διακρατικών ανταγωνισμών και επεμβάσεων στα εσωτερικά της χώρας στην οποία ζουν, δημιουργώντας παράλληλα σχέσεις φιλίας, συνεργασίας και αλληλεγγύης με όλους τους πολίτες του κράτους στο οποίο κατοικούν.

6. Παράλληλα ως προς την πολιτική συμπεριφορά μιας μειονότητας πιστεύουμε πως πρέπει να είναι τέτοια, ώστε να καθησυχάζει ολόκληρο τον πληθυσμό της χώρας ότι δεν αποβλέπει ούτε στην άμεση, αλλά ούτε και στη σταδιακή αλλοίωση των συνόρων μέσα από την εφαρμογή των δικαιωμάτων της.

7. Απαραίτητη φυσικά προϋπόθεση για τα παραπάνω είναι η καταδίκη κάθε πολιτικής καταπίεσης σε βάρος των εθνικών μειονοτήτων, η κατοχύρωση από τις αρχές του κράτους των μειονοτικών δικαιωμάτων τους και ο σεβασμός της εθνοπολιτισμικής τους ταυτότητας.

8. Πιστεύουμε ότι δεν μπορεί μια εθνική μειονότητα στα Βαλκάνια ή στην υπόλοιπη Ευρώπη να κάνει εθνικοαπελευθερωτικό πόλεμο υπό το πρόσχημα διεκδίκησης ανθρωπίνων ή μειονοτικών δικαιωμάτων. Όλοι οι λαοί της Ευρώπης "χειραφετήθηκαν" εθνικά, ιδρύοντας κράτη άλλοι νωρίτερα και άλλοι αργότερα. Όπου αυτό δεν έχει γίνει, οι λαοί απολαμβάνουν δικαιωμάτων που τους επιτρέπουν να αναπτύξουν τα ιδιαίτερα εθνικοπολιτισμικά χαρακτηριστικά τους.

9. Τα βαλκανικά κράτη καθώς και οι μειονότητες και οι εθνότητες που ζουν σε αυτά, πρέπει να αξιοποιούν τα διδάγματα της ευρωπαϊκής εμπειρίας σε ότι αφορά την απόπειρα σταδιακής ενοποίησης των ευρωπαϊκών κρατών, με σεβασμό των εθνομειονοτικών δικαιωμάτων και το ξεπέρασμα των εθνικών προκαταλήψεων και ανταγωνισμών.

Σε τέτοιες αρχές πρέπει να βασίζεται η στάση και η πρα-

κτική κάθε Βαλκανίου δημοκρατικού πολίτη στη χώρα του ώστε να οδηγηθούμε σε σχέσεις ειλικρινούς φιλίας, αλληλεγγύης, συνεργασίας και σε ειρηνικά Βαλκάνια».

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η ΓΕΝΙΚΗ "ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ"

Αν διαβάσει κανείς βιαστικά αυτή την ανακοίνωση θα συναντήσει ένα πνεύμα παρόμοιο με εκείνο που είχε η Διακήρυξη του Τέτοβου την οποία είχαν υπογράψει και ουσιαστικά προτείνει στη Συνδιάσκεψη η ΟΑΚΚΕ, το Ουράνιο Τόξο και οι Ονσύνογλου, Ντέντε. Το πνεύμα εκείνο συνοψίζοταν σε μια θέση: ότι δεν επιτρέπεται στις εθνικές μειονότητες να αλλάξουν τα υφιστάμενα κρατικά σύνορα κατά κανένα τρόπο, δηλαδή ούτε άμεσα με την απόσχιση, ούτε έμεσα μέσω της εδαφικής αυτονομίας.

Αν όμως μελετήσει κανείς προσεκτικά αυτό το ανακοίνωθέν θα δει ότι διαπνέεται από ένα άλλο πνεύμα, το πνεύμα της διατήρησης των υφισταμένων συνόρων.

Η "διατήρηση των υφισταμένων συνόρων" όταν προβάλλεται σαν αρχή είναι μια αντιδραστική θέση, τόσο σε διεθνές επίπεδο, όσο και σε βαλκανικό. Στην ουσία της είναι μια συμπληρωματική θέση εκείνης που επιτρέπει την αλλαγή συνόρων στην εθνική μειονότητα, όπως θα εξηγήσουμε παρακάτω.

Το ανακοινωθέν γράφει στην παράγραφο 4: "Θεωρούμε το απαραβίαστο των υφισταμένων συνόρων ως προϋπόθεση σε κάθε διαδικασία διαλόγου ή επίλυσης οποιασδήποτε διαφοράς ανάμεσα στα κράτη και τις μειονότητες".

Αυτή η θέση θα μπορούσε να είναι σωστή αν σήμαινε απλά ότι μια εθνική μειονότητα δεν μπορεί να διασπάσει ένα κράτος. Όμως η παράγραφος 8 και ύστερα η παράγραφος 9 τη φωτίζουν με άλλο τρόπο. Η παράγραφος 8 λέει: "όλοι οι λαοί της Ευρώπης χειραφετήθηκαν εθνικά ιδρύοντας κράτη, άλλοι νωρίτερα και άλλοι αργότερα. Όπου αυτό δεν έχει γίνει οι λαοί απολαμβάνουν δικαιωμάτων που τους επιτρέπουν να αναπτύξουν τα ιδιαίτερα εθνικοπολιτισμικά χαρακτηριστικά τους".

Αυτή είναι η εξώφθαλμα λαθεμένη θέση και ο πυρήνας της επιχειρηματολογίας του ανακοινωθέντος.

Δεν είναι αλήθεια ότι όλοι οι λαοί της Ευρώπης χειραφετήθηκαν εθνικά. Αυτό βέβαια έχει γίνει όπου ίδρυσαν κράτη, αλλά "όπου αυτό δεν έχει γίνει" οι λαοί δεν απολαμβάνουν σώνει και καλά "δικαιωμάτων που τους επιτρέπουν κ.λ.π., κ.λ.π.". Με λίγα λόγια μπορεί οι Σκωτσέζοι και οι Ουαλλόι να "απολαμβάνουν δικαιωμάτων" μέσα στη Μεγάλη Βρετανία, αλλά οι Μαυροβούνιοι δεν απολαμβάνουν με κανένα τρόπο "των δικαιωμάτων που τους επιτρέπουν..." να ζουν αξιοπρεπάς μέσα στο γιουγκοσλαβικό κράτος και θέλουν να αποσχιστούν από αυτό. Κάθε δημοκράτης πρέπει να τους αναγνωρίσει αυτό το δικαίωμα γιατί οι Μαυροβούνιοι δεν αποτελούν εθνική μειονότητα, αλλά έθνος. Αυτό το έθνος έχει συγκροτήσει ένα ομόσπονδο κράτος, το Μαυροβούνιο, που το έχουν αναγνωρίσει όλοι οι λαοί και τα έθνη της πρώην Γιουγκοσλαβίας, θέση που κάλυψε και καλύπτει όλους τους πολέμους των ορθοδοξοφασιστών της Σερβίας για νέα εδάφη. Η Σερβία ήθελε πάντα το "απαραβίαστο των υφιστάμενων συνόρων" της Γιουγκοσλαβίας για να σκλαβώσει μέσα σε αυτήν όλα τα έθνη-κράτη που την αποτελούσαν. Ταυτόχρονα μέσω της σερβικής μειονότητας διαμέλιζε τα έθνη που επιχειρούσαν τον αποχωρισμό. Εδώ φαίνεται πως η αρχή του "απαραβίαστου των συνόρων" δένεται με το διαμελισμό μέσω των εθνικών μειονοτήτων και των συμπληρώνει. Εννοείται ότι την ίδια θέση χρησιμοποιεί η Ρωσία για να κατακρεούργει την Τσετσενία. Δεν είναι τυχαίο ότι ο ρωσόφιλος πρόεδρος της Δημ. της Μακεδονίας Τραϊκόφσκι πήρε θέση στο πλευρό της Ρωσίας ενάντια στην Τσετσενία (δες προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής), δηλαδή αντάλλαξε την αναγνώριση της ακεραιότητας της μικρής δημοκρατίας της Μακεδονίας με την αναγνώριση της ακεραιότητας της Ρωσίας.

Ξέρουμε τη θέση που είχε πάντα το Ουράνιο Τόξο για τη Βοσνία και για όλες τις Δημοκρατίες που έχουν αποσχιστεί από την πρώην Γιουγκοσλαβία και που την επιβεβαίωσε και στην πρόσφατη συνέντευξη τύπου στα Σκόπια που τη χαριτείσαμε. Δεν πιστεύουμε λοιπόν εδώ ότι είχε την πρόθεση να μην αναγνωρίσει την ανεξαρτησία του Μαυροβούνιου. Η πρόθεση του Ουράνιου Τόξου ήταν προφανώς να υποστηρίξει την ακεραιότητα της Δημ. της Μακεδονίας, που είναι το πιο οξύμενο αυτή τη στιγμή εθνικό ζήτημα στα Βαλκάνια και το πιο ευαίσθητο για το ίδιο, όμως εκείνο που λέει το κείμενο, και πιστεύουμε ότι αυτή είναι και η πρόθεση της ΑΕΚΑ, είναι η άρνηση του δικαιώματος του αποχωρισμού σε εκείνους που το έχουν.

Θα άξιζε λοιπόν να ρωτήσουν το Ουράνιο Τόξο και η Τούρκικη μειονοτική κίνηση την ΑΕΚΑ που είναι η θέση της για το Μαυροβούνιο καθώς και η θέση της για την ανεξαρτησία της Τσετσενίας (που επίσης αντικει

ξαρτησίας ούτε με το δημοκρατικό γιουγκοσλαβικό σύνταγμα του '81, ούτε και ουσιαστικά πολιτικά, γιατί αυτή η ανεξαρτησία καθοδηγείται από τον αλβανικό σοβινισμό. Όμως οι Κοσσοβάροι, όσο δεν τιμωρείται και δεν συντρίβεται ο σέρβικος σοβινισμός, δεν θα "απολαύσουν" δίχως αιματηρό εθνικό αγώνα ή δίχως μια κατάσταση διεθνούς προτεκτοράτου "τα δικαιώματα που θα τους επιτρέψουν να αναπτύξουν τα ιδιαίτερα εθνικοπολιτισμικά χαρακτηριστικά τους". Αυτό είναι ανεξάρτητο από τον επίσης κτηνώδη αλβανικό σοβινισμό και από τις αλβανικές "εθνικές προκαταλήψεις" και τους "ανταγωνισμούς" του τέλους της παραγράφου 9.

Αλλά τέτοιου είδους ερωτήσεις είναι το καλύτερο να μην υποβάλλονται στους συνομιλητές μετά, αλλά πριν ή έστω στη διάρκεια διαβουλεύσεων που μάλιστα οδηγούνται στην πολύ σοβαρή απόφαση "για διμερή και τριμερή συνεργασία", όπως διατυπώνεται στην πρόταση του κειμένου του ανακοινωθέντος.

Γιατί τα κοινά ανακοινωθέντα δεν είναι απλή εκδήλωση προθέσεων, αλλά σοβαρές δεσμεύσεις μερών. Μάλιστα πρόκειται για πολύ σημαντικά πολιτικά κείμενα όταν έχουν τη μορφή διακήρυξης αρχών, δηλαδή όταν προτείνονται σαν πολιτικός μπούσουλας στο σύνολο των δημοκρατών και του λαού μιας χώρας για ένα πλέγμα διεθνών και εσωτερικών ζητημάτων. Αυτό ισχύει ακόμα περισσότερο εξ αιτίας της τόσο πλατειάς δημοσιότητας, και όχι τυχαία, που πήρε το κείμενο αφού δημοσιεύθηκε ολόκληρο στην *Ελευθεροτυπία* η οποία τόσο "τσιγκούνα" ή κουφή υπήρξε στο παρελθόν σε ανάλογα κείμενα και μάλιστα εκλογικές διακηρύξεις του Ουράνιου Τόξου, της ΟΑΚΚΕ και των Τούρκων δημοκρατών της μειονότητας.

Ως εδώ στην κριτική μας έχουμε μείνει σε εκείνο το σκέλος της διακήρυξης, το χειρότερο, που στρέφεται ενάντια σε τρίτους προκειμένου να αποκτηθεί μια συμφωνία για τα "δικά μας" οφέλη. Στην ουσία δηλαδή το Ουράνιο Τόξο εξασφάλισε με το κοινό ανακοινωθέν μια έμμεση δήλωση υπέρ της αιεραιότητας της Δημοκρατίας της Μακεδονίας και η Τούρκηκη μειονοτική κίνηση μια έμμεση αναγνώριση (μέσω της αναγνώρισης του ονόματός της) ότι η εθνική μειονότητα στη Θράκη είναι τούρκικη, πάνω στις πλάτες κύρια του Μαυροβούνιου και έμμεσα του Κόσσοβου.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ

Όμως το κοινό ανακοινωθέν στρέφεται και ενάντια σε μια εκ των δύο εθνομειονοτικών πολιτικών οργανώσεων που το υπογράφουν, δηλαδή ενάντια στο Ουράνιο Τόξο, καθώς δεν υπάρχει καμία αναφορά, ούτε σε "μακεδονική εθνική μειονότητα", ούτε σε "Δημ. της Μακεδονίας". Η ΑΕΚΑ έχει αναγνωρίσει κάποια εθνική μειονότητα που έχει σχέση με το Ουράνιο Τόξο, χωρίς να αναγνωρίσει το ονόμα της, δηλαδή χωρίς να την προσδιορίσει.

Εμείς στην ΟΑΚΚΕ δεν υπήρχαμε ποτέ μαξιμαλιστές και δεν θα καταφερόμασταν ποτέ ενάντια σε καταπιεσμένους επειδή δεν απαίτησαν σε κάθε στιγμή να αποσπάσουν από τους καταπιεστές τους όλα τα δικαιώματα που τους αναλογούν. Κάνουμε όμως κριτική σε καταπιεσμένους που δίνουν τον τίτλο του δημοκράτη σε ανθρώπους που ανήκουν στο καταπιεστικό καθεστώς.

Τι εννοούμε.

Εννοούμε ότι αν η ΑΕΚΑ έβγαινε μόνη της να κάνει τη δήλωση ότι υπάρχουν δύο εθνικές μειονότητες στην Ελλάδα, που η μία είναι τούρκικη και η άλλη έχει κάποια σχέση με το Ουράνιο Τόξο, αυτή η δήλωση θα ήταν θετική. Επίσης το Ουράνιο Τόξο και η Τούρκηκη Μειονοτική Κίνηση θα μπορούσαν να τη χαιρετήσουν επειδή θα αποτελούσε προχώρημα της θέσης της ΑΕΚΑ και γενικότερα προχώρημα ενός ρεύματος με "καθεστωτική" παρουσία μέσα στην πολιτική ζωή της χώρας. Αυτό είναι φυσικό, αφού η γενική επίσημη θέση του καθεστώτος είναι ότι δεν υπάρχουν εθνικές μειονότητες στην Ελλάδα.

Πραγματικά το Ουράνιο Τόξο και κάθε δημοκρατική διεθνιστική οργάνωση έχει δικαίωμα να συνεργάζεται σε διάφορα επίπεδα με κόμματα, οργανώσεις και άτομα που δεν αναγνωρίζουν τη μακεδονική εθνική μειονότητα, είτε σαν τέτοια, είτε με αυτό το ονόμα. Η αναγνώριση ειδικά αυτού του ονόματος είναι από τα έσχατα και όχι από τα πρώτα μιας πορείας εκδημοκρατισμού αυτής της χώρας. Είναι δυνατόν ακόμα για λόγους τακτικής όταν αυτές οι "καταραμένες" μειονότητες και τα δημοκρατικά κόμματα μιλάνε στο γεμάτο προκαταλήψεις πλατύ κοινό να μην ονομάζουν, ή να ονομάζουν περιφραστικά το "απαγορευμένο" κράτος, το αντίστοιχο έθνος και την εθνική μειονότητα που ζει στη χώρα της απαγόρευσης.

Όμως είναι άλλο πράγμα τα παραπάνω και άλλο τι λένε οι εθνικές μειονότητες σ' ένα **κοινό ανακοινωθέν αρχών**. Το κοινό ανακοινωθέν και μάλιστα το κοινό ανακοινωθέν αρχών με κόμματα που είναι αντικείμενα εθνικής καταπίεσης, πρέπει να περιέχει ακριβώς αυτό που είναι αρχειακό και θεμελιακό πολιτικά για όλα τα μέρη όταν σε

αυτό το ανακοινωθέν **τίθεται ακριβώς το ζήτημα της εθνικής καταπίεσης**. Στη δοσμένη συγκυρία είναι αρχειακό ζήτημα για τους δημοκράτες ότι υπάρχει ένα κράτος, ένα έθνος και μια εθνική μειονότητα που η χώρα μας όχι μόνο δεν τους αναγνωρίζει το όνομα, αλλά ζητάει επίμονα να το αλλάξουν και μάλιστα την ώρα που αυτό το κράτος διαμελίζεται, το πιέζει ακόμα πιο επίμονα γι' αυτή την αλλαγή.

Είναι δυνατόν λοιπόν μια ανακοίνωση για τις άδικες κρατικές επεμβάσεις και για τα μειονοτικά δικαιώματα που την υπογράφει **στην Ελλάδα** το Ουράνιο Τόξο να μην περιλαμβάνει **την υπεράσπιση του δικαιώματος του αυτοπροσδιορισμού**, οπότε και του αυτοπροσδιορισμού του ονόματος του κράτους, του έθνους και της εθνικής μειονότητας;

Με λίγα λόγια το Ουράνιο Τόξο πήρε δύο λόγια από την ΑΕΚΑ για την ακεραιότητα της Μακεδονίας που είναι λόγια όλου ανεξαίρετα του καθεστώτος, αλλά αυτοχειριστήκε σαν εθνική μειονότητα, γιατί τα πιο μεγάλα βάσανα αυτής της μειονότητας εκδηλώνονται στο ότι της αρνούνται τον ολοκληρωμένο εθνικό αυτοπροσδιορισμό ο οποίος εκδηλώνεται με το ζήτημα του ονόματός της. Πιο πολύ και πιο βαθιά ισχύει αυτό για το μακεδονικό κράτος.

Αν σήμερα η ελληνική πολιτική αποδεικνύεται υποκριτική απέναντι στη Δημ. της Μακεδονίας είναι ότι την ίδια ώρα που φαίνεται πως την βοηθάει πολιτικοστρατιωτικά της αρνείται ουσιαστικά τον κρατικό και εθνικό αυτοπροσδιορισμό της μέσω του ονόματος. Μα αυτόν τον αυτοπροσδιορισμό της αρνείται, πιο ωμά και πιο πρακτικά, μέσω της αλβανικής μειονότητας και ο αλβανικός σοβινισμός. Δεν είναι τυχαίο που η ελληνική εξωτερική πολιτική που έχει αποκαλυφθεί βρώμικη στο ζήτημα του ονόματος, αποκαλύπτεται και με το ότι επιζητεί την καντονοποίηση της Δημ. της Μακεδονίας, δηλαδή την **εσωτερική της διάσπαση**, σε συμμαχία με τον αλβανικό σοβινισμό, ενώ τα σύνορα θα μένουν επίσημα κι εξωτερικά "απαραβίαστα".

Τι μένει λοιπόν στην ουσία από αυτό το κοινό ανακοινωθέν για τα βαλκανικά ζήτηματα, για την ελληνική εξωτερική πολιτική και για την πολιτική δημοκρατία στην Ελλάδα;

Μένει απόφια η θέση του καθεστώτος περί του **"απαραβίαστου των συνόρων"** με την προσθήκη της αρκετά ανώδυνης λεξούλας "εθνικής" δίπλα στις μειονότητες, ανώδυνης αφού δίπλα στη λέξη "εθνική" δεν στέκεται το ολοκληρωμένο δικαίωμα του εθνικού αυτοπροσδιορισμού.

Ακόμα και για την τούρκικη μειονότητα που φαίνεται πως πήρε μια πιο ολοκληρωμένη αναγνώριση, το τίμημα είναι βαρύ. Γιατί στο βάθος ότι δεν καλύπτει τους Τούρκους Κάθε διάκριση αρχής ανάμεσα στις δύο εθνικές μειονότητες δεν μπορεί να καλύπτει τους Τούρκους. Κάθε διάκριση αρχής ανάμεσα στις δύο εθνικές μειονότητες δεν μπορεί παρά να διασπάει το ενιαίο μέτωπο τους. Η ΑΕΚΑ έδωσε μια επιπλέον λεξούλα στους Τούρκους μειονοτικούς για να στριμώξει παραπέρα και να σύρει στο ανακοινωθέν τους Μακεδόνες.

Στο βάθος το καθεστώς πήρε την αναγνώριση του από τα πιο πρωθυπουργικά πολιτικά αποσπάσματα δύο εθνικών μειονότητων που ως τα τώρα αρνιόταν να του την δώσουν με αντάλλαγμα ένα-δύο ψύχουλα. Αυτή δεν είναι σωστή πολιτική και κυρίως δεν είναι πολιτική αρχών.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΑΕΚΑ

Η ΑΕΚΑ είναι το πιο κατάλληλο πολιτικό εργαλείο το ειδικά διαμορφωμένο για μια τέτοια δουλειά. Στην πραγματικότητα η ΑΕΚΑ είναι ρυθμισμένη για να κάνει από τώρα αυτό που το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών μπορεί να κάνει ανοιχτά μόνο αύριο. Η ΑΕΚΑ δεν είναι μόνο ένα προκεχωρημένο απόσπασμα του ΣΥΝ που προορίζεται να του ανοίξει το δρόμο προς μια κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ – ΣΥΝ, αλλά είναι και ένα προκεχωρημένο απόσπασμα του Υπουργείου Εξωτερικών μέσα στη δημοκρατική και διεθνιστική πρωτοπορία. Αυτό στον ίδιο βαθμό που ο Γ. Παπανδρέου προορίζεται να είναι ο πρωθυπουργός του μετώπου ΠΑΣΟΚ – ΣΥΝ και γενικά του ευρύτερου μετώπου της λεγόμενης κεντροαριστεράς.

Ένα μεγάλο κενό της ελληνικής βαλκανικής πολιτικ

ΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΤVX

συνέχεια από τη σελ. 1

μόδιων υπουργών που ανάβουν το πράσινο φως για τη λειτουργία του, είναι το δια ταύτα της απόφασης... Εντυπωσιακή είναι τόσο η ισχυρότατη πλειοψηφία των δικαστών, 20 έναντι 7, που τάχθηκαν κατά της εγκατάστασης του εργοστασίου, όσο και η ανατροπή της εισήγησης του συμβούλου Επικρατείας Αθ. Ράντου, ο οποίος είχε υποστηρίξει ότι έχουν ληφθεί όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος και των αρχαιοτήτων που βρίσκονται στην περιοχή (αρχαία πόλη των Σταγείρων). Η Ολομέλεια πραγματοποίησε αλλεπάλληλες διασκέψεις για να καταλήξει στην απόφαση να ακυρώσει τις επίμαχες πράξεις της πολιτείας, όπως την έγκριση των περιβαλλοντικών όρων, τη χωροθέτηση των μεταλλευτικών εγκαταστάσεων στην περιοχή και την άδεια διάνοιξης δρόμων διέλευσης οχημάτων" (Ελευθεροτυπία, 12-4).

Το ΣτΕ, όπως έχουμε πει πολλές φορές, δικάζει με βάση "τη θέληση του λαού" (δηλαδή των σαμποταριστών τους οποίους πάντα θεωρεί λαό). Έκανε λοιπόν τη διαρροή για να δει τις αντιδράσεις από τη μεριά των εργαζομένων στα μεταλλεία, της TVX, αλλά και όλων όσων θέλουν να γίνει αυτή η επένδυση.

Το πώς λοιπόν θα διατυπωθεί η απόφαση είναι θέμα πολιτικών συσχετισμών. Αν οι εργαζόμενοι στα μεταλλεία και οι κάτοικοι της περιοχής αντιδράσουν και παλέψουν μαζικά και δυναμικά τότε θα είναι δύσκολο στο ΣτΕ να ακυρώσει εντελώς την επένδυση. Τότε θα γάζει να βρει μια τέτοια διατύπωση ώστε να περάσει και άλλος χρόνος για να αναγκαστεί η TVX να σταματήσει την επένδυση από μόνη της και το διεφθαρμένο και σαμποταριστικό καθεστώς να μην εκτεθεί στα μάτια του ελληνικού λαού αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήδη έχει δημιουργηθεί πρόβλημα από αυτήν την απόφαση πριν ακόμη δημοσιευθεί. Γράφει το Βήμα στις 24-4: "Ο ίδιος κυβερνητικός παράγων δεν έκρυψε την έντονη ανησυχία του όχι μόνο για την τύχη της συγκεκριμένης επένδυσης αλλά και για τον γενικότερο αρνητικό αντίκτυπο στους κύκλους των διεθνών επενδυτών και στις προοπτικές έλευσης μεγάλων επενδυτικών οίκων του εξωτερικού. Σύμφωνα με άλλες πλευρές βεβαίως, η πιθανή ματαίωση της συγκεκριμένης επένδυσης απλώς θα μετέδιδε στις διεθνείς αγορές το μήνυμα ότι η Ελλάδα δεν επιθυμεί επενδύσεις που εγκυμονούν σοβαρούς κινδύνους για το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία... Και βέβαια θα ήταν τελείως παράδοξο να ακυρωθεί έξι χρόνια μετά, λίγο προτού η Deutsche Bank και άλλες διεθνείς τράπεζες, όπως λέγεται, χορηγήσουν τον απαραίτητο δανεισμό για τις εργασίες ανέγερσης του εργοστασίου. "Ποιος κυβερνά αυτόν τον τόπο;" λέγεται ότι ήταν το μονόπλευρο και ενδεχομένως υπερβολικό σχόλιο οικονομικών παραγόντων, όταν ενημερώθηκαν για την εξέλιξη του θέματος στο ΣτΕ".

ΟΙ ΕΞΩΡΟΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΥΝ

Με αυτήν την απόφαση όλος ο μεσαίωνας πανηγύρισε. Πρώτο και καλύτερο το πρακτορείο του ρώσικου υπεριαλισμού στη χώρα, το ψευτοΚΚΕ. Γράφει ο Ριζοσπάστης στις 12-4: "Το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ) με μια ιστορική απόφαση έβαλε φραγμό στα σχέδια των Καναδών και της κυβέρνησης για ίδρυση και λειτουργία εργοστασίου χρυσού στη γενέτειρα του Αριστοτέλη. Για το Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο πρυτάνευσε το φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον, καθώς και η υγεία των κατοίκων" και συνεχίζει θριαμβολογώντας: "Ο "P" αισθάνεται ιδιάτερη ικανοποίηση για τη νικηφόρα έκβαση του αγώνα..." (14-4). Οι ρωσόδουλοι πανηγυρίζουν και από κοντά τους όλος ο μικροαστικός αντικαπιταλισμός που βλέπει να χτυπείται το μεγάλο κεφάλαιο (αλλά όχι το καγκεμπίτικο του Κόκκαλη) και να δικαιώνεται ο αγώνας του κνήτη Μαζιώτη, όλοι οι θλιβεροί οικολόγοι γιατί δεν θα γίνουν μερικοί δρόμοι μέσα στο δάσος, όλοι οι προγονόπληκτοι αρχαιολάτρες που προστάτεψαν δήθεν τη γη του Αριστοτέλη.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ

Οι εργαζόμενοι αλλά και οι κάτοικοι των γύρω από τα μεταλλεία περιοχών αντέδρασαν κλείνοντας μερικούς δρόμους στην περιοχή σαν μια πρώτη αντίδραση. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε σύσκεψη όλων των φορέων που έχουν σχέση με την υπόθεση, την Κυριακή μετά το

Πάσχα στο εργατικό Κέντρο Πολυγύρου. Ήταν εκεί ο πρόεδρος του Εργ. Κ. Πολυγύρου που ήταν και ο πρόεδρος αυτής της σύσκεψης, ο πρώην πρόεδρος του Εργ. Κ. Πολυγύρου, δύο βουλευτές της ΝΔ, εκπρόσωπος του υφυπουργού Πάχτα, ο νομάρχης Χαλκιδικής (ΝΔ), η μειοψηφία του νομαρχιακού συμβουλίου (ΠΑΣΟΚ), ο πρόεδρος του Δικηγορικού συλλόγου Πολυγύρου, τα σωματεία των εργαζομένων στα μεταλλεία, δημοσιογράφοι από τοπικές εφημερίδες, στελέχη της περιοχής, κοινή αντιπροσωπεία της ΟΑΚΚΕ και της Επιτροπής αγώνα των Λιπασμάτων, δήμαρχοι των γύρω δήμων που θέλουν την επένδυση, εκπρόσωποι της TVX, καθώς και ο δήμαρχος της Αρναίας που δεν θέλει την επένδυση.

Οι τοποθετήσεις ξεκίνησαν μέσα σε ένα γενικά καλό, αλλά ιδιαίτερα υποτονικό κλίμα υπέρ της επένδυσης χρυσού. Το κλίμα χειροτέρεψε μετά την τοποθέτηση του δήμαρχου της Αρναίας ο οποίος ζήτησε να γίνει μεν η μεταλλουργία χρυσού αλλά να αλλάξει τοποθεσία η λίμνη τελμάτων (εκεί δηλαδή που θα πηγαίνουν τα απόβλητα). Αυτό στην πραγματικότητα και στις σημερινές δύσκολες για την εταιρεία συνθήκες θα ισοδυναμούσε με ακύρωση της επένδυσης αφού θα χρειάζονταν νέες περιβαλλοντικές μελέτες, νέες εγκρίσεις και απελείωτα χρόνια αναμονής των εγκρίσεων και διαρκή οικονομική αιμορραγία της επένδυσης. Να σημειώσουμε ότι ο δήμαρχος Αρναίας έχει προσφύγει στο ΣτΕ: "...όπως φαίνεται, η δικαστική διαμάχη θα συνεχιστεί, αφού χτες κατέθεσε προσφυγή στο ΣτΕ και ο εκπρόσωπος του Δήμου Αρναίας, ο οποίος στρέφεται κατά της από 18/9/2000 απόφασης έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων για τις εγκαταστάσεις του μεταλλείου και εργοστασίου χρυσού" (Ριζοσπάστης, 13-1-01). Και αυτό έγινε τη στιγμή που ο εισηγητής του ΣτΕ Ράντος έκανε θετική εισήγηση για την επένδυση.

Ο εκπρόσωπος της TVX στην τοποθέτησή του, που έγινε μετά την τοποθέτηση του προέδρου του Ε. Κέντρου, είπε ότι το εργοστάσιο χρυσού είναι σημαντικό για την εταιρεία διότι τότε μόνο η επένδυσή της θα είναι βιώσιμη. Και αυτό γιατί οι περισσότερες τοποθετήσεις έκαναν λόγο για τη συνέχιση της λειτουργίας των μεταλλείων με ψευδάργυρο και μόλυβδο. Η γραμμή αυτή είναι μια τοποθέτηση που έχει κάνει το ψευτοΚΚΕ και που βασίστηκε πάνω στην απεργία που έκαναν οι εργαζόμενοι στην TVX το Δεκέμβρη και που ζήτησαν και πέτυχαν την αύξηση της παραγωγής των δύο αυτών μετάλλων. Η απεργία αυτή όμως ήρθε να χτυπήσει και να αδυνατίσει τη θέση της TVX παραμονή της εκδίκασης των προσφυγών στο ΣτΕ το Γενάρη.

Το λόγο πήρε τότε ο εκπρόσωπος της ΟΑΚΚΕ και της Επιτροπής Αγώνα των Λιπασμάτων σ. Ζαφειρόπουλος. Αυτός αναφέρθηκε στο πως το ΣτΕ κλείνει τα εργοστάσια και στην τακτική και στα επιχειρήματα που ακολουθούν οι κατεδαφιστές. Αναφέρθηκε στις βιομηχανίες που έχουν κλείσει και σε αυτές που απειλούνται να κλείσουν και κάλεσε τους εργαζόμενους να στηριχθούν "στην παραγωγή τσίγκου και μολυβιού για να κατακτήσουν το χρυσό" που πρέπει να είναι ο αμετακίνητος στόχος. Ακόμη αναφέρθηκε στο ότι μπορεί να ανατραπεί η απόφαση του ΣτΕ. Μετά από αυτήν την τοποθέτηση που ήταν καταλυτική, τα πνεύματα ζωήρεψαν και οι τοποθετήσεις ζητούσαν τώρα πιο έντονα το εργοστάσιο χρυσού. Ξαφνικά παρεμβαίνει στις τοποθετήσεις ο Γ. Γλυνιαδάκης, πρόεδρος σωματείου εργαζομένων της TVX, και ζητά μια συμβιβαστική λύση με το δήμαρχο της Αρναίας. Τότε σηκώνεται ο σ. Ζαφειρόπουλος και καταγγέλλει ότι αυτό είναι πούλημα του αγώνα για τη σωτηρία του εργοστασίου χρυσού και ότι κακώς ο δήμαρχος αυτός καλέστηκε στη σύσκεψη αφού ήταν ενάντια στη μεταλλουργία χρυσού και αφού η πρότασή του ουσιαστικά ακυρώνει αυτήν την επένδυση. Στο τέλος των τοποθετήσεων έγινε προσπάθεια να εκδοθεί ένα ψήφισμα. Προτάθηκε ένα από τον πρόεδρο του Ε.Κ και αντιπρότεινε ένα άλλο ο δήμαρχος Αρναίας. Τελικά μέχρι σήμερα δεν έγινε δυνατό να βγει κάποιο ψήφισμα προφανώς κάτω από το βάρος αυτών που δεν θέλουν να γίνει το εργοστάσιο χρυσού. Μετά το τέλος της συγκέντρωσης οι περισσότεροι καλεσμένοι της σύσκεψης πλησίασαν και συγχάρηκαν τον εκπρόσωπο της ΟΑΚΚΕ για την τοποθέτησή του.

Τελικά ωστόσο, παρά τις αντίθετες τοποθετήσεις, μέχρι σήμερα πέρα από ένα αποκλεισμό δρόμων τίποτα άλλο δεν έχει γίνει. Είναι προφανές ότι ασκούνται πιέσεις στις διοικήσεις των σωματείων τόσο από τη μεριά της ΝΔ, μέσω του νομάρχη Χαλκιδικής, όσο και από τον Πάχτα από τη μεριά του ΠΑΣΟΚ. Μάλιστα χθες δημοσιεύτηκε και μια απάντηση του Χριστο-

δουλάκη σε σχετική ερώτηση για το μέλλον της επένδυσης χρυσού, στην εφημερίδα Μακεδονία στην οποία αυτός αναφέρει ότι η απόφαση του ΣτΕ είναι μονόδρομος για την κυβέρνηση η οποία κ

ναμη που είναι ικανή, αν αποκτήσει συνείδηση γιαυτό, να ανατρέψει τα σχέδια των κατεδαφιστών και την απόφαση του ΣτΕ. Άλλωστε από ότι έχει φανεί και από τον αγώνα των Λιπασμάτων η δημοσιότητα του αγώνα τους είναι τεράστιας σημασίας γιατί θα βρουν υποστηριχτές παντού μέσα στο λαό. Αυτό είναι και που φοιτούνται οι εχθροί της βιομηχανίας και προσπαθούν να περιορίσουν τις όποιες κινητοποιήσεις μέσα στα στενά πλαίσια του Στρατωνίου και των

γύρω χωριών.

Οι κατεδαφιστές τρέμουν την αποκάλυψη τους μπροστά στο λαό. Αυτό είναι που πρέπει να κάνουν οι συνειδητοί εργάτες. Να κάνουν την υπόθεσή τους υπόθεση όλης της εργατικής τάξης της χώρας μας. Έτσι όπως στην πραγματικότητα είναι.

Ακολουθεί η προκήρυξη που μοίρασε η ΟΑΚΚΕ στη συγκέντρωση του Εργατικού Κέντρου Πολύγυρου.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΤΕ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΑΤΡΑΠΕΙ

Εργαζόμενοι των μεταλλείων και κάτοικοι της περιοχής, Μετά από συνεχείς και σκόπιμες αναβολές αρκετών χρόνων για την άδεια εγκατάστασης του εργοστασίου χρυσού, τόσο από το ΥΠΕΧΩΔΕ όσο και από το ΣτΕ, ήρθε αυτό το τελευταίο να δώσει μια βαθιά θανατηφόρα μαχαιριά όχι μόνο στους εργαζόμενους της ΤΒΧ, όχι μόνο στην ανάπτυξη αυτής της περιοχής της Χαλκιδικής, αλλά και συνολικά στη βαριά βιομηχανία της χώρας. Όχι μόνο θα μείνουν άνεργοι και χωρίς μέλλον οι εργαζόμενοι στα μεταλλεία της Κασσάνδρας, αλλά συνολικά η διεθνής αξιοπιστία της χώρας μας σαν προορισμός βιομηχανικών επενδύσεων έχει ήδη δεχτεί ένα τεράστιο χτύπημα.

Η απόφαση αυτή του ΣτΕ ήρθε μετά από μια σειρά ενέργειες αυτών που αντιδρούν στην επένδυση και την ανάπτυξη της βιομηχανίας γενικά, και στη βάση ενός καλά οργανωμένου σχεδίου.

Αυτό το σχέδιο εφαρμόζεται παντού στην Ελλάδα. Δημιουργείται δηλαδή ένα “κίνημα του λαού από τα κάτω” στην ουσία από το λεγόμενο ΚΚΕ, τον ΣΥΝ και τις αντιβιομηχανικές τάσεις του ΠΑΣΟΚ (Λαϊλατης-Σημίτης) και της ΝΔ (Καραμανλής), και στη συνέχεια η δουλειά της ακύρωσης οποιασδήποτε επένδυσης ανατίθεται στο ΣτΕ, και ειδικότερα στο Ε' τμήμα του, που έχει ειδικευτεί σ' αυτό το σκοπό. Ο οργανωτικός και ιδεολογικός ηγέτης αυτού του εργαλείου ήταν και είναι ακόμα και σήμερα, παρά την “αποστρατεία του”, ο παλιός χουντικός και τώρα εκλεκτός του λεγόμενου ΚΚΕ Δεκλερής.

Το Ε' Τμήμα είναι ειδικευμένο στο να βγάζει αντιαναπτυξιακές αποφάσεις σε όλα τα επίπεδα επικαλούμενο το επιχείρημα των “λαϊκών κινητοποιήσεων” (πέρα από τα γνωστά περιβαλλοντικά και τουριστικο-αρχαιολογικά επιχειρήματα που ενισχύονται από το καταστροφικό π.δ. 84/84 και το άρθρο 24 του Συντάγματος). Αυτές οι “κινητοποιήσεις” δεν χρειάζεται σώνει και καλά να είναι ούτε μαζικές, ούτε καν αποδεκτές από την πλειοψηφία ενός πληθυσμού. Πρέπει μόνο να υπάρχουν για να χρησιμοποιούνται από το Ε' Τμήμα του ΣτΕ σαν η “θέληση του λαού” στην οποία οι τάχα δημιοκράτες δικαιούονται να υποκύψουν.

Γι' αυτό το λόγο οι κατεδαφιστές της βιομηχανίας, δεν προσπαθούν μόνο να είναι μαζικές οι δικές τους συγκεντρώσεις αλλά καταβάλουν ακόμη περισσότερη προσπάθεια με οποιοδήποτε τρόπο για να μην υπάρξει ποτέ μια οποιαδήποτε κινητοποίηση εκείνων που θέλουν την ανάπτυξη και την βιομηχανία, κυρίως των εργατών των εργοστασίων που θα κλείσουν ή των ανέργων που ζητάνε με αγωνία δουλειά. Συνήθως μάλιστα οι κατεδαφιστές διαβεβαιώνουν τα μελλοντικά τους θύματα ότι το ΣτΕ θα βγάλει θετική απόφαση για να μην κάνουν κινητοποιήσεις.

Έτσι λοιπόν μέσα σε αυτό το κλίμα η ολομέλεια του ΣΤΕ, πήρε ανενόχλητα την απόφαση της μετά από αναβολές χρόνων στη διάρκεια των οποίων η εταιρεία αιμορραγούσε οικονομικά με κίνδυνο η επένδυση να ματαιωθεί και από έλλειψη κεφαλαίων, αφού είναι γνωστό ότι τα μεταλλεία θα είναι βιώσιμα μόνον όταν λειτουργήσει η μονάδα χρυσού. Αν η ΤΒΧ έκλεινε μόνη της το ΣΤΕ θα γλί-

τωνε την ευθύνη αυτής της τερατώδους απόφασης που τελικά πήρε. Γι' αυτό ανέβαλε διαρκώς την απόφασή του.

Το μεγάλο ζήτημα είναι το εξής: Αυτή η απόφαση μπορεί να ανατραπεί;

Η πρακτική μέχρι σήμερα δείχνει ότι αυτό είναι δυνατόν. Στην περιφερειακή λεωφόρο Υμηττού η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων είχε στην αρχή απορριφθεί. Στη συγκέντρωση και με μερικές τροποποιήσεις το έργο κατασκευάζεται. Για τα έργα των ολυμπιακών εγκαταστάσεων στο Σχοινιά η ΜΠΕ είχε επίσης απορριφθεί. Παρόλα αυτά αργότερα το ΣΤΕ άλλαξε την αρχική του απόφαση με άλλη που επιτρέπει την υλοποίηση των εγκαταστάσεων για τη μεγαλύτερη περιοχή της αρχικής έκτασης.

Θα πει όμως κανείς: αυτά αφορούν κρατικά έργα που γίνονται για το γενικότερο συμφέρον και όχι την επιχείρηση κάποιου ιδιώτη. Αλλά εδώ συμβαίνει το ζήτημα της επιβίωσης της ΤΒΧ, να αφορά όχι μόνο την περιοχή της Χαλκιδικής αλλά και ολόκληρη τη χώρα, να αφορά κυρίως σε επίπεδο ζωής και θανάτου τους εκατοντάδες εργαζόμενους στα μεταλλεία που θα βρεθούν χωρίς δουλειά αλλά και χωρίς καμιά ελπίδα για δουλειά σε αυτήν τη φτωχή περιοχή. Συμβαίνει επίσης να αφορά τους ανέργους που ψάχνουν για δουλειά, να αφορά όλους τους επαγγελματίες της περιοχής που θα δουν τα εισοδήματά τους να λιγοστεύουν αφού θα μειωθεί κατακόρυφα η αγοραστική ικανότητα των εργαζομένων στα μεταλλεία που θα είναι πια άνεργοι. Δεν πρόκειται λοιπόν για τον ιδιώτη της ΤΒΧ. Εδώ πρόκειται για χιλιάδες κατοίκους της περιοχής που αποτελούν μια τεράστια μαζική και τελικά πολιτική δύναμη η οποία είναι ικανή να ανατρέψει την απόφαση αυτή του ΣΤΕ. Αρκεί να γίνει συνείδηση ότι χρειάζεται ένας παρατεταμένος και μαζικός αγώνας όχι μόνο σε τοπικό αλλά και σε πανελλαδικό επίπεδο. Υπάρχουν σύμμαχοι σε αυτό σε όλη την Ελλάδα. Είναι οι εργάτες των βιομηχανιών που απειλούνται με κλείσιμο. Ήδη το Μάη στο ΣΤΕ εκδικάζεται η υπόθεση του εκσυγχρονισμού του διυλιστηρίου της Πετρόλα, που είναι ακριβώς ίδια με της ΤΒΧ. Οι εργαζόμενοι εκεί, οι εργαζόμενοι στον “Πίτσο” που απειλείται και αυτός με κλείσιμο, και πάνω από όλα οι απολυμένοι των Λιπασμάτων που κάνουν ένα δυνατό κίνημα ενάντια στην αποβιομηχανίση του Πειραιά, είναι οι πιο κοντινοί σύμμαχοι των εργατών της ΤΒΧ.

Μέσα από ένα τέτοιο αγώνα θα ξεθαρρέψουν και εκείνες οι πολιτικές δυνάμεις τόσο μέσα στο ΠΑΣΟΚ όσο και μέσα στη ΝΔ που δεν θέλουν να χάσουν την εκλογική τους βάση και να ζητήσουν από το κράτος να εγγυηθεί την υλοποίηση του όρου που το ίδιο έβαλε στη σύμβαση πώλησης των μεταλλείων. Δηλαδή να κατασκευαστεί το εργοστάσιο χρυσού που θα εκμεταλλεύεται τα συσσωρευμένα μεταλλεύματα αφεντοπύριτη που προκαλούν μόλυνση στη ευρύτερη περιοχή.

Τελικά αυτή η επένδυση μπορεί να γίνει υπόθεση όλης της εργατικής τάξης της χώρας και να πραγματοποιηθεί. Το σχέδιο των σαμποταριστών δεν πρέπει να περάσει.

Η ΔΗΜ. ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 3

τών του ΟΤΚ στο Κόσσοβο συμμετείχαν και εκπρόσωποι των Μουσουλμάνων της Βοσνίας. (Ελευθεροποιία, 4 Μάρτιο).

Η Μακεδονία λοιπόν, που κινδυνεύει ακριβώς από κείνο που έπαθαν οι μουσουλμάνοι της Βοσνίας, καλείται τώρα να στραφεί εναντίον της Βοσνίας και εναντίον των μουσουλμάνων γενικά μόνο και μόνο για να βρεθεί στο πλευρό των ορθόδοξων Σέρβων εθνοεκκαθαριστών και να δικαιωθεί τα χιτλερικά τους εγκλήματα. Στην ουσία αυτό έγινε αφού προχθές κιόλας εμφανίστηκαν στα χωριά του Κουμάνοβου Σέρβοι φασίστες που καμαρώνουν πως “πολέμησαν”, δηλαδή έκαναν εθνοκάθαρη στη Βοσνία. Αυτοί καλούν Σέρβους και Μακεδόνες για κοινό αγώνα ενάντια στους Μουσουλμάνους, Αλβανούς και Βόσνιους. Για να υπάρξει το απαραίτητο συγκολλητικό κλίμα με τη Σερβία, ο ΟΤΚ κατέλαβε λίγες μέρες μετά τα χτυπήματα των ορθόδοξοφασιστών Μακεδόνων το Κουμάνοβο, ανακτήρισσοντας το “απελευθερωμένη” περιοχή. Αυτό ήταν το θείο δώρο για την κλίκα Γκεοργκίεφσκι - Τραϊκόφσκι. Το Κουμάνοβο είναι στα σύνορα της Σερβίας. Αμέσως ο Γκεοργκίεφσκι ανακοίνωσε ότι υπάρχει συνεργασίας “σε επίπεδο ανταλλαγής πληροφοριών του στρατού των Σκοπίων με το γιουγκοσλαβικό στρατό” και ότι “η συνεργασία αυτή προχωρεί και στον τεχνικό και στον επιχειρησιακό τομέα” (Ελευθεροποιία, 7/5/2001). Το “ορθόδοξο” τόχο έκλεισε χάρις στους προβοκάτορες του ΟΤΚ που καθοδηγεί επιδέξια η κλίκα Φάτος Νάνο. Τώρα όλα έχουν ρεγουλαριστεί για τη ρώσικη διπλωματική μηχανή.

Οι ορθόδοξοφασιστές ηγούνται του μακεδονικού σοβινισμού. Οι κυβερνήτες είναι ρωσόδουλοι με δυτική φορεσιά όπως και ο Γ. Παπανδρέου. Η Δύση πιέζει τους Μακεδόνες για νέες υποχωρήσεις (μέσω του μοιραίου Σολάνα και του επίμονα υφε

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

συνέχεια από τη σελ. 6

νητικό κόμμα πριν αποσυρθούν. Ένα αδυνατισμένο ΠΑΣΟΚ μπορεί πιο εύκολα να "σωθεί" από έναν "αριστερό" και "ταξικό". Συνασπισμό και πιο εύκολα να πέρασουν χάρη σε αυτόν κάπως πιο "λογικά" μέτρα για το ασφαλιστικό. Ουσιαστικά με αυτή την κατασκευασμένη κρίση περνάμε από την εποχή της κυβέρνησης Σημίτη-ΠΑΣΟΚ στην εποχή της προετοιμασίας της κυβέρνησης Γ. Παπανδρέου-ΠΑΣΟΚ -ΣΥΝ. Ήδη ο μεσαίος της τριάδας, ο αιώνιος κεντριστής Λαλιώτης ανέλαβε την καθοδήγηση της μετάβασης.

Το παραπέρα χτύπημα της βιομηχανίας μέσα από το ασφαλιστικό.

Όμως ο στόχος της προβοκάτσιας δεν ήταν μόνο γενικός πολιτικός, ήταν και συγκεκριμένος οικονομικός. Ήταν να χτυπηθεί η ήδη χτυπημένη βιομηχανία της χώρας και βασικά ο πιο σύγχρονος τομέας της. Αυτός ο τομέας από τη φύση του φέρνει την Ελλάδα στο χώρο των ανεπτυγμένων χωρών του Βορρά και την απομακρύνει από τον χώρο των στρατοφασιστικών ανατολικών καπιταλισμών.

Το δίλημμα που έβαλε η προπαγάνδα του καθεστώτος Σημίτη - ΣΥΝ - ΚΚΕ - Καραμανλή αυτές τις μέρες ήταν ένα και ήταν πλαστό: Διάσωση των Ταμείων με μείωση των συντάξεων ή διάσωση των Ταμείων με μείωση των κερδών του κεφάλαιου, βασικά του βιομηχανικού;

Η απάντηση που έδωσε σ' αυτό το δίλημμα η πλευρά των δυτικόφιλων αστών της κυβέρνησης Σημίτη, η απάντηση Παπαντωνίου ήταν η πρώτη και χρεωκόπτησε πολιτικά γιατί χτυπάει ωμά το λαό, είναι άδικη και επιπλέον δεν απαντάει στις πραγματικές αιτίες του ελλείμματος.

Η απάντηση που δίνει σ' αυτό το δίλημμα το καθεστώς με επικεφαλής τους "φίλους των εργατών" το ψευτοΚΚΕ, τον ΣΥΝ, το "ταξικό" ή "παλιό" ΠΑΣΟΚ, και τους λαϊκιστές της Ν.Δ είναι η δεύτερη. Αυτή είναι η απάντηση που ηγεμόνευσε στις διαδηλώσεις, αυτή είναι η απάντηση που έδωσε ο αληθινός Σημίτης, δηλαδή ο Λαλιώτης, αυτή είναι η απάντηση όλης της πολιτικής αντίδρασης που διατυπώνεται με το σύνθημα "Να πληρώσει η ολιγαρχία".

Αυτή η απάντηση φαίνεται εξαιρετικά επαναστατική, όμως είναι ακόμα δεξιότερη από την προηγούμενη. Η αποκάλυψη της γίνεται με το κεντρικό αίτημα της ΓΣΕΕ: "να φορολογηθούν οι επιχειρήσεις έντασης κεφαλαίου", δηλαδή ο πιο σύγχρονες και τεχνολογικά ανεπτυγμένες επιχειρήσεις που είναι κατά κανόνα εκείνες ακριβώς στις οποίες είναι πιο ψηλά τα μεροκάματα.

Ο στόχος της "Αγίας Τριάδας" και όλης της τετρακομματικής συμμαχίας ήταν να περάσει πρώτα αυτό το δίλημμα και ύστερα η δεύτερη απάντηση σ' αυτό. Όμως το ίδιο το δίλημμα δεν υπάρχει. Το κύριο πρόβλημα με το ασφαλιστικό, όπως και γενικότερα με την οικονομία της χώρας, δεν είναι το ποιος θα πληρώσει το έλλειμμά της, αλλά το ποιος το προκαλεί. Και αυτός που το προκαλεί είναι βασικά το βιομηχανικό και αναπτυξιακό σαμποτάζ που το διεξάγουν τις τελευταίες δεκαετίες, και πιο πολύ τα τελευταία χρόνια οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις που ρίχνουν τώρα το σύνθημα: "Να πληρώσει η ολιγαρχία".

Πριν ενώμιση χρόνο έκλεισε χωρίς λόγο μεγαλύτερη βαρεία βιομηχανία του Πειραιά, τα Λιπασμάτα Δραπετσώνας με μακρόχρονη συνεργασία Λαλιώτη - ΣΥΝ - ΚΚΕ. Προχθές ακυρώθηκε από το Συμβ. Επικρατείας η μεγαλύτερη μεταλλουργική ε-

πένδυση στην Ελλάδα, η επένδυση της TVX, σε συνενόηση με το αντιβιομηχανικό κίνημα του ΚΚΕ. Με τον ίδιο τρόπο οι ίδιες δυνάμεις ετοιμάζουν να εμποδίσουν την επένδυση των 250 δις (όσο δηλαδή το μισό αεροδρόμιο των Σπάτων), της Πετρόλα στην Ελευσίνα και τελικά να την κλείσουν. Οι ίδιες δυνάμεις με οικολογικά προσχήματα ή και με ταξικά (εξαντλητικές απεργίες σε περιόδους ύφεσης, υπεράριθμες προσλήψεις κλπ) έχουν τσακίσει επιχειρήσεις - κλειδιά της ελληνικής βαρείας βιομηχανίας (Πιρέλι, Πειραιϊκή Πατραϊκή, Πετροχημικό) και τώρα οργιάζουν με τους ανθρώπους του Λαλιώτη, την Greenpeace, στα Λιπασμάτα Θεσσαλονίκης, στην ΑΓΕΤ Χαλκίδας και αλλού.. Ο νέος νόμος του Λαλιώτη που αντικαθιστά το 84/84 κλείνει όλες τις οχλούσες βιομηχανίες στην Αττική, δηλαδή όλη τη βαρεία βιομηχανία, ενώ το Συμβ. Της Επικρατείας, ειδικά το Ε' Τμήμα του που είναι στα χέρια του ψευτοΚΚΕ, του ΣΥΝ και του Λαλιώτη, εμποδίζει όσο μπορεί όλα τα έργα υποδομής. Παντού προσπαθούν να κλείσουν ότι μπορούν Σ' αυτό το καταστροφικό παιχνίδι από τότε που ήρθε στην ηγεσία της Ν.Δ, συμμετέχει ο νέος και καίριος υπερασπιστής της στρατηγικής του "ορθόδοξου τόξου", μόνιμος σύμμαχος του ψευτοΚΚΕ και εξ' ίσου διπρόσωπος με τον Σημίτη, ο Καραμανλής.

Το βιομηχανικό σαμποτάζ και η νέα ολιγαρχία.

Η πολιτική κατεδάφισης που αικολούθει το νέο αντιβιομηχανικό καθεστώς ισχύει μόνο απέναντι στο πιο σύγχρονο κεφάλαιο, δηλαδή εκείνο που μπορεί να αντέξει στο διεθνή ανταγωνισμό σε όρους οικονομίας και που σαν τέτοιο βλέπει τον εαυτό του στη Δύση. Αντίθετα απέναντι στο κεφάλαιο που ζει από την αφαίμαξη και ληστεία του κράτους χάρη στην πολιτικής φύσης μονοπωλιακή του ισχύ και που γι αυτό δεν μπορεί να σταθεί με καθαρούς οικονομικούς όρους στην παγκόσμια αγορά, δηλαδή απέναντι στο φιλοανατολικό κεφάλαιο, όχι μόνο δεν υπάρχει πολιτική κατεδάφισης, αλλά υπάρχει η πιο σκανδαλώδης και πιο ξεδιάντροπη εύνοια όλου του καθεστώτος. Είναι χαρακτηριστικό το συστηματικό απορρόφηση στο οποίο βρίσκεται η υπερφυσική βδέλλα του ΟΤΕ, ο μόνος πραγματικός ολιγάρχης, ο Κόκκαλης από το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ αλλά και από τον Καραμανλή (που πάγια αρνείται να τον κατονόμασει παρά τις πιέσεις που δέχεται μέσα από το κόμμα του). Το τι σημαίνει διείσδυση στις ανατολικές κρατικές οικονομίες μέσω Ρωσίας και KGB, μας το περιγράφει η πορεία της Intracom σ' αυτές τις χώρες.

Το βιομηχανικό σαμποτάζ φέρνει το έλλειμμα στις συντάξεις

Είναι λοιπόν η καταστροφή της μεγάλης σύγχρονης βιομηχανίας και η σταδιακή αντικατάστασή της από τις μονάδες της νέας ολιγαρχίας εκείνος ο παράγοντας που βαράνει αποφασιστικά τα δημόσια οικονομικά και ανάμεσα σε αυτά και το έλλειμμα στις συντάξεις.

Η παρακμή της βιομηχανίας έντασης κεφαλαίου στην Ελλάδα σε συνδυασμό με την αντικατάστασή της - σύμφωνα με τα ομολογημένα σχέδια Σημίτη - από βιομηχανίες μικρού όγκου, οδηγούν μοιραία σε δραματική πτώση του μέσου μεροκάματου. Από την άλλη μεριά όσο συνεχίζεται η αποβιομηχανίση μόνο η πτώση του μεροκάματου μπορεί να διατηρεί το μέσο ποσοστό κέρδους στον μικρομεσαίο πια ιδιωτικό τομέα στα διεθνή επίπεδα οπότε και τη δυνατότητα του νέου καθεστώτος να διατηρεί οικονομικά τη χώρα μέσα στην Ευρώπη ενώ κά-

νει ανατολική πολιτική. Για να επιταχύνουν αυτή την πτώση του μεροκάματου κάτω και από τα αυθόρυμητα επίπεδα στα οποία το οδηγεί η αποβιομηχανίση, οι σαμποτάριστες εισάγουν μαζικά ξένη απλήρωτη εργατική δύναμη, την χώνουν μέσα σε όλους τους κλάδους, τσακίζουν εντελώς τα μεροκάματα, διασπούν βαθειά την εργατική τάξη και αναπτύσσουν μέσα στης ξενοφοβική συνείδηση. Αυτό το τελευταίο το πετυχαίνουν φωνάζοντας: "Κάτω ο ρατσισμός".

Η δραματική πτώση λοιπόν του μέσου μεροκάματου μειώνει τις εισφορές, ενώ ακόμα πιο πολύ τις μειώνει η μαύρη εργασία και η ολοένα αυξανόμενη ανεργία. Ειδικά το σαμποτάριστες στη μεγάλη βιομηχανία είναι καταστροφικό για τις εισφορές επειδή όπως είπαμε εκεί υπάρχουν οι πιο μεγάλοι μισθοί.

Η βαθειά λοιπόν αιτία της κρίσης των συντάξεων είναι ότι οι όλοι και πιο χαμηλοί σημερινοί μισθοί, η μαύρη εργασία και η ανεργία δεν μπορούν να θρέψουν τους σημερινούς συντάξιούχους που μισθολογικά έχουν περισσότερους δεσμούς με την προηγούμενη εποχή. Αυτά δεν έχουν καμιά σχέση με τη σχέση του αριθμού εργαζομένων- συντάξιούχων που είναι το πρόβλημα για τους καπιταλιστές του Βορρά. Εδώ στην Ελλάδα, το πρόβλημα είναι πρόβλημα βιομηχανικής και γενικά παραγωγικής υπανάπτυξης.

Το σύνθημα λοιπόν "να πληρώσουν οι επιχειρήσεις έντασης κεφαλαίου" είναι στην κατεύθυνση του δυναμώματος της αποβιομηχανίσης, δηλαδή της αποτροπής του πιο σύγχρονου και ανεπτυγμένου κεφαλαίου, ντόπιου και ξένου να επενδύσει, έτσι ώστε να θριαμβεύσουν οι μεγάλες βδέλλες, τα παρασίτα, οι μικροαπατέωνες του δημόσιου, οι διεφθαρμένες κομματικές κρατικές γραφειοκρατίες, οι σύγχρονοι δουλοκοτήτες της πόλης και του χωριού και γενικά ότι πιο καθυστερημένο και εκμεταλλευτικό υπάρχει στην ελληνική κοινωνία. Το σύνθημα λοιπόν "να πληρώσουν οι επιχειρήσεις έντασης κεφαλαίου" είναι στην κατεύθυνση της αποβιομηχανίσης, δηλαδή της αποτροπής του πιο σύγχρονου και ανεπτυγμένου κεφαλαίου, ντόπιου και επιχειρημένου στην πιο ψηλά αμειβόμενων εργαζομένων. Άλλωστε όσο οι μισθοί θα πέφτουν, αυτόματα θα πέφτουν

συνέχεια από τη σελ. 9

ΟΙ ΔΥΤΙΚΟΦΙΛΟΙ ΑΣΤΟΙ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

και πάνω σε μια πολιτική γραμμή που δεν αφορά μόνο τα δικά τους ιδιαίτερα κοινωνικά και εθνικά συμφέροντα, αλλά τα ευρύτερα δημοκρατικά συμφέροντα του λαού της Ελλάδας και των λαών των βαλκανικών χωρών. Όποτε επιτεύχθηκε αυτό, η ενότητα μας δέχτηκε την πιο λυσσαλέα επίθεση από το ψευτοαριστερό καθεστώς.

Από τότε οι δύο εθνικές μειονότητες, ιδιαίτερα το Ουράνιο Τόξο, αναζητούν ευρύτερες συμμαχίες με ισχυρότερους συμμάχους απ' όσο η ΟΑΚΚΕ. Στο βάθος επιζητούν εναγωνίας μια αναγνώριση από την αστική τάξη. Το πρόβλημα είναι ότι η αστική τάξη πάει από το κακό στο χειρότερο, και οι αστοί δημοκράτες όλοι και περισσότερο καταβροχίζονται από τους σοσιαλφασίστες και το νέο μεσαίωνα. Κανένας Μεσσίας δεν θα βγει ειρηνικά και μάλιστα μέσα από την αστική τάξη, αλλά και κανένας, ανεξαρτήτως τάξης, δεν θα αποφύγει τη δοκιμασία να βρεθεί στη θέση της μικρής και βαλλόμενης μειοψηφίας, μόνο και μόνο επειδή θα αναγνωρίσει τους εθνικά Μακεδόνες σαν τέτοιους. Η νίκη για το Ουράνιο Τόξο και τους έλληνες διεθνιστές θα έρθει μόνο όταν πειστεί ο λαός μέσα από την ίδια την πείρα τι σημαίνει ελληνικός σοβινισμός.

Για τους πολιτικούς εκπροσώπους των εθνικών μειονοτήτων υπάρχουν δύο δρόμοι: ή να ενσωματωθούν μέσα στο καθεστώς πηγαίνοντας με όσους τους δίνουν κάτι παραπάνω για να τους πάρουν περισσότερα, είτε να αντισταθούν σ' αυτό σε όλα τα ζητήματα και να παλέψουν μαζί με τους έλληνες δημοκράτες για να φτιάξουν νέες πολιτικές συνειδήσεις και νέους πολιτικούς συσχετισμούς, δηλαδή ένα νέο δημοκρατικό καθεστώς που μέσα του να βρει λύση και το εθνομειονοτικό ζήτημα.

Μέχρι τώρα οι δύο εθνικές μειονότητες αιωρούνται ταλαντεύμενες ανάμεσα σ' αυτές τις δύο γραμμές. Πιστεύουμε ότι τελειώνει η εποχή κάθε αιώρησης. Το καθεστώς κινείται δραστήρια, διεισδύει παντού, επιτίθεται σε όλα τα μέτωπα. Όλοι θα υποχρεωθούν να καθαρίσουν τη θέση τους απέναντι του. Η κοινή τους διακήρυξη με την ΑΕΚΑ είναι μέρος της διαδικασίας αυτού του ξεκαθαρίσματος και για τις δύο εθνικές μειονότητες, ιδιαίτερα για το Ουράνιο Τόξο. Αυτό βρίσκεται κύρια στο στόχαστρο γιατί αυτό και έχει πιο έντονη αντι-σοσιαλφαστική πολιτική δράση, αλλά είναι και το αντικειμενικά πιο επιρρεπές στην περιδίνηση του μέσα στη μαύρη τρύπα του “ορθόδοξου τόξου” που έλκει με ακατανίκητη δύναμη κάθε ορθόδοξο και κάθε σλάβικο έθνος, εθνότητα και εθνική μειονότητα μέσα στα Βαλκάνια.

Οι ρωσόδουλοι αφού πρώτα φούσκωσαν το χρηματιστήριο σκορπώντας τρελές ελπίδες στους μικροαστούς για να κερδίσουν τις εκλογές, μετά το άφοσαν να κατρακυλήσει στην φυσική του κατάσταση παρασύροντας στην πτώση του χιλιάδες μικροεπενδυτές που έχασαν τα χρήματά τους επενδύοντας σε ένα “μαγαζί” που στηρίζονταν σε πήλινα πόδια. Δεν μπορούσαν να δουν ότι αυτό το έκτρωμα δεν στηρίζονταν σε υγιείς βάσεις, εφόσον η βιομηχανία, και ιδιαίτερα η βαριά, σιγά-σιγά εξαφανίζονταν από το έδαφος αυτής της χώρας. Οι ρωσόδουλοι χωρίς εννοείται καμιά αυτοκριτική για τη σάστη τους όλη την περίοδο που το χρηματιστήριο ανέβαινε αφρηνιασμένα και αντιστρόφως ανάλογα με την πραγματική κατάσταση της βιομηχανίας και της οικονομίας γενικότερα, χρησιμοποιούν τώρα την αγανάκτηση των μικροεπενδυτών για να εξουδετερώσουν μια σειρά από αστούς που δεν είναι “δικοί τους” με την προφυλάκιση μερικών από αυτούς. Χρησιμοποιούν το σύνθημα της δήθεν κάθαρσης της χρηματιστηριακής αγοράς. Επικεφαλής της “νέας αυτής κάθαρσης” η εισαγγελέας κ. Μπουρμπούλια.

Ήδη στις φυλακές Κορυδαλλού βρίσκονται προφυλακιστέοι: ο Σταύρος Παπασταύρου, διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας “Θεσσαλική”, ο επιχειρηματίας Βασίλης Ζούλοβιτς μέτοχος των Μακεδονικών Κλωστηρίων καθώς και ο συνέταιρός του στα Μακεδονικά Κλωστηρία και μεγαλομέτοχος της Ελμεκ Σπορ Σάμου Φάσις. Οι προφυλακίσεις “δεν αποκλείεται μάλιστα να

πυκνώσουν κατά το αμέσως προσεχές διάστημα, καθώς η υπόθεση με τις μετοχές - φούσκες και την “κάθαρση” αλλα ελληνικά εισέρχεται στην πλέον ουσιαστική της φάση, μετά τις πολύμηνες έρευνες που πραγματοποιούν στα άδυτα του χρηματιστηριακού κυκλώματος 23 εξειδικευμένοι ελεγκτές οι οποίοι και υποστηρίζουν το ανακριτικό έργο. Όλες οι πληροφορίες συγκλίνουν στο ότι μπαίνουμε σε μια θερμή περίοδο καθώς τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί ξεκαθαρίζουν ρόλους, καταστάσεις αλλά και υπαίτιους για μερικά από όσα συνέβησαν κατά την περίοδο της ισχυρής χρηματιστηριακής έκρηξης του 1999 αλλά και της εκτεταμένης “αρπαγής” που ακολούθησε σε βάρος των εκατοντάδων χιλιάδων επενδυτών. Στην ατζέντα της κ. Μπουρμπούλια, σειρά φαίνεται να πάρουν οι υποθέσεις των εταιρειών Intersat και Eργάς του γνωστού επιχειρηματία και ποδοσφαιρικού παράγοντα Γιώργου Μπατατούδη (σα: είναι ο πρόεδρος του ΠΑΟΚ που οι οπαδοί του τα έβαλαν ανοιχτά με τον Κόκκαλη με ανακοινώσεις και διαδηλώσεις). Χθεσινοβραδινές πληροφορίες ανέφεραν ότι το ελεγκτικό έργο των ορκωτών λογιστών για τις εν λόγω υποθέσεις περατούται, ενώ σε σημαντικό βαθμό έχει προχωρήσει η έρευνα για τις εταιρείες Χαλιβόδηφιλλα και Σιγάλλας... Κι ενώ αυτά συμβαίνουν επί δικαστικού πεδίου, στο πλαίσιο μιας αργοπορημένης, κατά την άποψη αρκετών, χρηματιστηριακής “κάθαρσης”, δεν είναι λίγοι οι επενδυτές εκείνοι που μπορεί να... κάηκαν στο χυλό με τις φούσκες αλλά δεν δείχνουν κα-

θόλου την πρόθεση να καταθέσουν τα όπλα και να αποδεχθούν τη μοίρα τους. Καταγράφεται έτσι μια κινητικότητα από την πλευρά επενδυτών που θεωρούν ότι έπεσαν θύματα απάτης από επιχειρηματίες, με στόχο να διεκδικήσουν δια της δικαστικής οδού απόζημιώσεις” (Ελευθεροτυπία, 26-3). Όλα τα πυρά λοιπόν στους αστούς ιδιαίτερα τους βιομηχάνους που δεν είναι του καθεστώτος, χρησιμοποιώντας κάθε δυνατότητα.

Αλλά θα υπάρξει και συνέχεια: “Σύντομα και άλλα η ηχηρά ονόματα επιχειρηματιών με μεγάλη οικονομική επιφάνεια, εκπρόσωποι χρηματιστηριακών εταιρειών, ακόμη και στελέχη δημοσίων οργανισμών, αναμένεται να περάσουν τη πόρτα του γραφείου της 19ης τακτικής ανακρίτριας Κωνσταντίνας Μπουρμπούλια (κάποιοι από αυτούς ίσως και της φυλακής), κατηγορούμενοι για ύποπτα παιγνίδια με μετοχές φούσκες στη Σοφοκλέους και εξαπάτηση του επενδυτικού κοινού... Είναι πολύ πιθανό η έρευνα της κ. Μπουρμπούλια να επεκταθεί και στις 39 εταιρείες που εισήχθησαν το 1999 στο Χρηματιστήριο” (Ελευθεροτυπία, 5-4).

Αυτή είναι η θλιβερή εικόνα της οικονομίας της χώρας μας, εντός και εκτός των συνόρων της, που κατάφερε μετά από τόσα χρόνια σαμποτάζ των εργοστασίων, των μεγάλων έργων και γενικότερα κάθε παραγωγικής δύναμης να δημιουργήσει το ρωσόδουλο καθεστώς.

Φτώχεια όχι μόνο για το λαό αλλά και καταστροφή για το μέρος της αστικής τάξης που δεν είναι πολιτικά μαζί του.

Η ΕΤΑ ΚΑΙ Ο ΛΙΖΑΡΑΖΟΥ

Η φαιοκόκκινη οργάνωση ΕΤΑ, που επιδιώκει ανοιχτά την εθνοκάθαρση και το διαμελισμό Ισπανίας και Γαλλίας, έχει τελευταία βάλει στο στόχαστρο το γάλλο ποδοσφαιριστή Μπιζέντε Λιζαραζού.

Η ΕΤΑ υποχρεώνει τους Βάσκους που κατοικούν στην Γαλλία, στη βάσικη περιοχή να πληρώνουν “επαναστατικό φόρο”, επιβάλλοντας μ' αυτό τον τρόπο τη χιτλερική της εξουσία. Ο Μπ. Λιζαραζού είναι εθνικά Βάσκος και γι' αυτό έλαβε μια επιστολή απ' την ΕΤΑ, το Φλεβάρη, που τον καλούσε να αποδείξει την προστήλωσή του σε μια ανεξάρτητη Χώρα των Βάσκων. Συγκεκριμένα, η επιστολή ενός συνδέσμου της χιτλερικής συμμορίας που φέρει την επωνυμία “Ζουτάμπ” κατηγορούσε τον ποδοσφαιριστή ότι “τραγουδά τη Μασσαλιώτιδα με ανοιχτά πνευμόνια (...) παρόλο που η Γαλλία καταπιέζει τη Χώρα των Βάσκων” και του ζητούσε “να κάνει μια χειρονομία βοήθειας της Χώρας των Βάσκων”. Η επιστολή – τελεσίγραφο κατέληγε στην παρακάτω απειλή: “Η μη απάντηση στο αίτημά μας θα συνεπάγεται ενέργειες εναντίον του κι εναντίον των δικών σου” (Μοντ, 31-3). Ο παίκτης της εθνικής Γαλλίας δεν πτοήθηκε από τις απειλές κατά της ζωής του, απέρριψε το τελεσίγραφο και δημοσιοποίησε το περιεχόμενο της επιστολής. Τώρα, προστατεύεται από προσωπική φρουρά.

Το σθένος του Μπ. Λιζαραζού έκανε παγκοσμίως γνωστό άλλο ένα έγκλημα των βάσκων σοσιαλφασιστών. Την παραβίαση, δηλαδή, κάθε κανόνα διεθνούς δικαίου και την επιβολή μιας ναζιστικής εξουσίας στο όνομα μιας εθνικής μειονότητας σε έδαφος έξω από τα εθνικά της όρια. Το θράσος του σοσιαλφασισμού ξεπερνάει κάθε όριο.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΑΝΟΝΙΣΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 16

έντασης καθήκοντα βγαίνουν από τη Ζώνη και από τα εργοστάσια που κλείνουν το ένα μετά το ά

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΠΑΠΑ:

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗ ΣΥΓΝΩΜΗ

Οι επιπτώσεις της επίσκεψης του Πάπα Ιωάννη Παύλου του Β' πάνω στις συνειδήσεις του λαού στην Ελλάδα μπορούν να εκτιμήθουν βραχυπρόθεσμα σαν θετικές. Ή εικόνα του σεβαστού, πονεμένου και σεμνού θρησκευτικού ηγέτη που αψηφά το θάνατο και την κούραση έγινε συμπαθής από το λαό.

Η συγνώμη που ζήτησε από τους “ορθόδοξους” τον έκανε ακόμα συμπαθέστερο μιας και ήθρε σε χτυπητή αντίθεση με το αλαζονικό, επιθετικό και απαιτητικό ύφος του Χριστόδουλου και των υπόλοιπων παπάδων. Με αυτή την έννοια οι ορθοδοξοφασίστες και ο μεσαίωνας του 666 δοκίμασαν μια τακτική ιδεολογική ήττα.

Όμως έχουμε την άποψη ότι από στρατηγική άποψη ο ωφελημένος από το ταξίδι είναι ο ορθοδοξοφασισμός. Και τούτο γιατί είναι αυτός που έχει την θρησκευτική έξουσία στην Ελλάδα, δηλαδή εκείνος που θα παραμείνει να δουλεύει μεθοδικά τις συνειδήσεις, όταν ο Πάπας δεν θα είναι πια εδώ ή όταν εν πάσει περιπτώσει ο συγκεκριμένος Ιωάννης Παύλος ο Β' θα είναι νεκρός.

Το μεγάλο αρνητικό σ' αυτή την επίσκεψη είναι ακριβώς εκείνο που έδωσε την τακτική νίκη στον Πάπα, δηλαδή εκείνο που πλησίασε τους ορθόδοξους πιστούς με τον καθολικισμό και χτύπησε την αντιδυτική και αντιπαπική υστερία της καθεστωτικής εκκλησίας, η περίφημη συγνώμη του.

Για τον συγκεκριμένο Πάπα μια τέτοια συγνώμη δεν είναι καθόλου ασυνήθιστη. Στην προσπάθεια του να γεφυρώσει αντιθέσεις και να ανοίξει δρόμους για τον σύγχρονο καθολικισμό μέσα σε ευρύτερες μάζες έχει ζητήσει ως τώρα 94 συγνώμες για διάφορες αδικίες ή ιστορικά λάθη που έχουν διαπραχθεί σε άλλες εποχές στο δόνομα του καθολικισμού. Τέτοιες τρανταχτές περιπτώσεις είναι η συγνώμη του για τη στάση της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας απέναντι στον χιτλερικό αντισημιτισμό καθώς και η αυτοκριτική για τη δίωξη του Γαλιλαίου. Σε γενικές γραμμές αυτές οι συγνώμες είναι σε προοδευτική κατεύθυνση δηλαδή κάνουν πιο δημοκρατική την καθολική εκκλησία και στον ιδεολογικό και στον πολιτικό προσανατολισμό της.

Αυτή η γενική κίνηση του συγκεκριμένου Πάπα είναι δεμένη με την πλευρά με την οποία συμπαρατάχθηκε στην επαναστατική σύγκρουση του πολωνικού λαού με το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό στη δεκαετία του '80. Ο Ιωάννης Παύλος ο Β', που το κοσμικό του όνομα είναι Βούτύλα, βρέθηκε από την πρώτη στιγμή της εξέγερσης της στο πλευρό της πολωνικής Αλληλεγγύης και σε σημαντικό βαθμό επηρέασε τα καθολικά στελέχη του επιτελείου της που το πιο σημαντικό απ' όλα ήταν ο κατοπινός πρωθυπουργός Γκέρεμεκ. Επίσης σε γενικές γραμμές υπήρξε πιο ριζοσπάστης από την επίσημη ηγεσία της πολωνικής καθολικής εκκλησίας.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι είναι σήμερα σε μετωπική σύγκρουση με τους κινέζους σοσιαλφασίστες ενώ δεν χαρίζεται και πολύ στους ρώσους ομολόγους τους καθώς και στη ρώσικη εκκλησία.

Αν μπορούμε να κατατάξουμε πολιτικά τον Ιωάννη Παύλο τον Β' θα λέγαμε ότι κινείται στο χώρο της ευρωπαϊκής χριστιανοδημοκρατίας, είναι δηλαδή ένας εκφραστής και “μεταφραστής” στο θρησκευτικό επίπεδο μιας κεντρώας γραμμής της δημοκρατικής ευρωπαϊκής αστικής τάξης. Λέμε κεντρώας γιατί οι προοδευτικές πλευρές της δράσης και των ιδεών του Βούτύλα, δεν ξεπερνάνε ποτέ τα όρια του γενικού κοινωνικού και ιδεολογικού συντηρητισμού του καθολικισμού. Μπορούμε μάλιστα να πούμε ότι σε αντιπαράθεση με τις αντιφασιστικές θέσεις που προώθησε μέσα στην καθολική εκκλησία στο πολιτικό επίπεδο και ίσως σε αντάλλαγμα για αυτές (αφού ακόμα και τώρα ξεσηκώνονται διαμαρτυρίες για τις συγνώμες του από τους καθολικούς επισκόπους) διατήρησε πάντα τις πιο συντηρητικές θέσεις μέσα στην καθολική ιεραρχία στα ιδεολογικά ζητήματα και στα πρακτικά καθημερινά ζητήματα που συνδέονται με αυτά. Οι μαχητικές θέσεις του ενάντια στην αντισύλληψη, στην έκτρωση, στην ευθανασία και στην χειροτονία των γυναικών τον έχουν κάνει χτυπητό αναχρονιστή ειδικά στα ζητήματα της γυναικείας χειραφέτησης. Τέτοια δεξιά συντηρητική είναι και η επίμονη και μαχητική πάλη του ενάντια στο πολύ προοδευτικό φαινόμενο που είναι ο αυξανόμενος αθεϊσμός στην ανεπτυγμένη Ευρώπη. Εδώ ο Βούτύλα είναι πάνω απ' όλα παπάς και σαν παπάς είναι στυλοβάτης του θρησκευτικού συντηρητισμού που εξοργίζεται όταν δέχεται τα χτυπήματα της επιστημονικής και κοινωνικής προόδου στον ανεπτυγμένο Βορρά και επιζητεί να διατηρήσει τις θέσεις του.

Αυτή η δεξιά πλευρά του Πάπα και ο συντηρητισμός εκδηλώνεται και πολιτικά στη συμμαχία του με παραδοσιακά μισοφεουδαρχικά αντικαπιταλιστικά ρεύματα στον τρίτο κόσμο, ιδιαίτερα στη Λατινική Αμερική. Το ταξίδι του στην Κούβα, ταξίδι που κατέληξε σε πολιτική στήριξη του Κάστρου, ήταν στο βάθος του συμμαχία με αυτή την λατινοαμερικανή συντήρηση με την οποία τόσο πολύ παίζει το Βατικανό. Νομίζουμε επίσης ότι στο βάθος εκδηλώνεται με αυτό τον τρόπο και η αντίθεση του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού στην ηγεμονία των ΗΠΑ στο νότο και το κέντρο της αμερικανικής ηπείρου.

Αν λοιπόν οι συγνώμες του Πά-

πα εντάσσονται στην προοδευτική, αντιφασιστική πλευρά της δράσης του γιατί θα μπορούσε να είναι στρατηγικά αρνητική αυτή που πρόφερε προχθές στην Ελλάδα;

Είναι γιατί κάτω από τη συγκεκριμένη πολιτικο-ιδεολογική ηγεμονία του ορθοδοξοφασισμού στη χώρα μας και ευρύτερα στον κόσμο του “ορθόδοξου τόξου”, αυτή η συγνώμη θα λειτουργήσει σαν ένα ισχυρότατο επιχείρημα του τελευταίου.

Για την δημοκρατική ορθόδοξη γραμμή ενός Βαρθολομαίου, αυτή η συγνώμη μετατρέπεται σε ισχυρό προοδευτικό επιχείρημα, όμως δεν είναι η δημοκρατική ορθόδοξια που κυριαρχεί πολιτικά και θρησκευτικά σήμερα στον ορθόδοξο κόσμο. Είναι ο ορθοδοξοφασισμός* και αυτός θα πει, ήδη το λέει, ότι η συγνώμη του Πάπα αποδεικνύει “τα εγκλήματα” των καθολικών απέναντι στους ορθόδοξους και ότι τα εγκλήματα δεν ξεπλένονται μόνο με μια συγνώμη αλλά με έργα, δηλαδή με υλικές δωρεές, με πολιτικές παραχωρήσεις, με χαρακίρι της Ουνίας, με διαρκή ιδεολογική μετάνοια και αυτοσυντριβή και γενικά με ότι άλλο μπορεί να ζητήσει ένας σαδιστής από έναν αυτομαστιγούμενο ανθρωπάκι.

Αν κάποιος απαντήσει λογικά στους ορθόδοξοφασίστες* ότι δεν υπάρχει λόγος να πληρωσούν οι σύγχρονοι καθολικοί για εγκλήματα των προγόνων τους προχέρησης των σημερινών ορθόδοξων, αυτοί θα έχουν δικαίωμα να πουν: Τότε γιατί έκανε ο άνθρωπος αυτός αυτοκριτική για εγκλήματα που διεπράχθησαν προχέρηση;

Και θα έχουν δίκιο. Το παιχνίδι του Πάπα με τις “συγνώμες” είναι πολύ επικίνδυνο και σε τελευταία ανάλυση είναι αντιδραστικός. Και δεν δικαίωσε μόνο την τρομερή ιδεολογική αντίληψη ότι επιβάλλεται μια συγνώμη μετά από 1000 χρόνια, αλλά επιβεβαίωσε και την ακόμα τρομερότερη πολιτική αντίληψη ότι οι καθολικοί και η Δύση χρωστάνε στους ορθόδοξους.

Οι παλαιοιμηρολογίτες και ο Μεταλλήνος έκφρασαν λοιπόν την

Κάποιος τηλεπαρουσιαστής (σε ένα από τα “παράθυρα” των ημερών και πριν έρθει ο Πάπας) είπε το εξής σ' έναν παλαιοιμηρολογίτη ο οποίος απαιτούσε συγνώμη από τον Πάπα για την άλωση του 1204: ότι αυτή η απαίτηση είναι παράλογη ύστερα από 800 χρόνια γιατί σύμφωνα με αυτή τη λογική θα έπρεπε η Ελλάδα να ζητήσει τη συγνώμη από το σημερινό Ιράν, δηλαδή την Περσία, για τις αλλεπάλληλες εισβολές των Περσών στην αρχαία Ελλάδα. Ο παλαιοιμηρολογίτης τότε απάντησε με το φυσικότερο ύφος ότι βεβαίως θα ζήφειλε και το Ιράν να ζητήσει συγνώμη για τους περσικούς πολέμους.

Τελικά με τη συγνώμη που έδωσε στην Πνύκα, ο Πάπας δικαίωσε τον προοδευτικό δημοσιογράφο. Και δεν δικαίωσε μόνο την τρομερή ιδεολογική αντίληψη ότι επιβάλλεται μια συγνώμη μετά από 1000 χρόνια, αλλά επιβεβαίωσε και την ακόμα τρομερότερη πολιτική αντίληψη ότι οι καθολικοί και η Δύση χρωστάνε στους ορθόδοξους.

Τον ίδιο με τη συγνώμη που έδωσε στην Πνύκα, ο Πάπας δικαίωσε τον προοδευτικό δημοσιογράφο. Και δεν δικαίωσε μόνο την τρομερή ιδεολογική αντίληψη ότι επιβάλλεται μια συγνώμη μετά από 1000 χρόνια, αλλά και την αξιώσιν της ορθόδοξου συνειδήσεως δια την επιδηλον αποδοκιμασίαν των

Οι παλαιοιμηρολογίτες και ο Μεταλλήνος έκφρασαν λοιπόν την “αξιώσιν της ορθόδοξου συνειδήσεως” και σωστά “αντιτάχθηκαν” και “αντέδρασαν” στην επίσκεψη. Σ' αυτούς λοιπόν και όχι στους μετριοπαθείς, όχι στο Βαρθολομαίο, όχι στους λογικούς και αφανάτιστους παπάδες που εμφανίστηκαν στα κανάλια για να καταπράψουν προσωρινά το πλήθος χρωστάμε τη συγγνώμη του Πάπα. Πραγματικά σ' αυτή την επίσκεψη φάνηκε όλη η πολ

Οι τελευταίες εξελίξεις στην Τσετσενία

Οι ρωσικές δυνάμεις κατοχής σφάζουν αδιάκριτα το λαό της μικρής, πρωικής χώρας.

Η ακατάπαυστη δράση της τσετσενικής αντίστασης, στην πρωτεύουσα και αλλού, πυροδοτεί φριχτές επιχειρήσεις αντιποίνων που διεξάγονται σε καθημερινή βάση. Τέτοια ήταν και η επιδρομή στο χωριό Γκεχί του νομού Ουρούς-Μαρτάν μέσα στον Απρίλη. Οι Ρώσοι δολοφόνησαν άμαχο πληθυσμό ενώ χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του 25χρονου Α. Αυντεμίροφ που κατά τη νοσηλεία του σε νοσοκομείο της πόλης δέχθηκε την επίσκεψη ρώσων μυστικών οι οποίοι τον αποτέλειωσαν. Ανάλογα περιστατικά συνέβησαν σε μεγάλη κλίμακα. Η KGB δολοφόνησε επίσης, αφού απήγαγε, στα τέλη του μήνα το γάλλο δημοσιογράφο Μπρις Φλετιώ κι επιτέθηκε στο ρώσο υπερασπιστή ανθρωπίνων δικαιωμάτων Βίκτορ Ποπκόφ και την τσετσένα γιατρό Ρόζα Μουσάροβα που υποστηρίζουν την τσετσενική υπόθεση. Στο Γκρόζνι πραγματοποιήθηκε μεγαλειώδης διαδήλωση των κατοίκων με συμμετοχή 2.000 γυναικών και ηλικιωμένων που ζητούσαν την απόσυρση των ρωσικών στρατευμάτων, την απελευθέρωση των κρατουμένων και ειρηνικές διαπραγματεύσεις με τον Πρόεδρο Μασκάντοφ. Η διαδήλωση διαλύθηκε απ' το ρωσικό στρατό. Μια άλλη διαδήλωση των τσετσένων προσφύγων στην Ινγκουσία έγινε λίγες μέρες νωρίτερα. Οι πρόσφυγες διαμαρτυρήθηκαν για τις διώξεις του Πούτιν ενάντια στα MME (Μοντ, 10-4).

Στο μεταξύ, η τσετσενική κυβέρνηση αποποιήθηκε κάθε ευθύνη για την τρομοκρατική ενέργεια της KGB σε ξενοδοχείο της Ιστανμπούλ προσθέτοντας ότι οι τσετσένοι μαχητές δε χτυπούν ποτέ αμάχους (site τσετσενικής κυβέρνησης, 23-4). Οι δυτικοί αρχικά επέδειξαν κτηνώδη στάση απέναντι στα εγκλήματα των Ρώσων. Ο Χ. Σολάνα χαρακτήρισε τη Ρωσία στρατηγικό εταίρο της Ευρώπης και την κάλεσε “να μοιραστεί με αυτήν την ευθύνη διευθέτησης κρίσεων” (Ελευθεροτυπία, 6-4). Τελευταία διαπιστώνεται μια ελαφριά αλλαγή αυτής της στάσης. Ένα ενθαρρυντικό γεγονός είναι η απόφαση της τσέχικης κυβέρνησης να παραχωρήσει προσωρινό άσυλο σε τσετσένους πρόσφυγες. Τέλος, με πρόταση της Ε.Ε. στην Επιτροπή του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα καταδικάστηκε η Ρωσία για ανεπαρκή μέτρα “προκειμένου να τερματιστούν οι βιαιοπραγίες στην Τσετσενία”. Η πρόταση ζητά ανεξάρτητη επιτροπή διερεύνησης των βιαιοπραγιών (Βίμα, 29-4). Όλες αυτές οι κινήσεις είναι απόρροια της άρνησης των λαών και των αστικών τάξεων της Δύσης να συναντήσουν σε όλα τα εγκλήματα του σοσιαλιμπεριαλισμού. Το έναυσμα γι' αυτή τους τη στάση το έδωσε η άρση της ελευθεροτυπίας στη Ρωσία.

Η υπόθεση του αμερικανικού κατασκοπευτικού

Η σύγκρουση του αμερικανικού κατασκοπευτικού αεροσκάφους EP-3E με κινέζικο στρατιωτικό, η προσγείωσή του στη νήσο Χαϊνάν και η ομηρία για δυο βδομάδες του πληρώματος του από τις κινέζικες αρχές απασχόλησαν τα MME όλου του κόσμου. Στην Ελλάδα προβλήθηκε περισσότερο η πλευρά του θανάτου του κινέζου πιλότου και η άρνηση του Τζ. Μπους να ζητήσει συγνώμη για το περιστατικό. Τα ελληνικά MME κατασκεύασαν την εικόνα μιας αλαζονικής υπερδύναμης που εισβάλει σε ξένα χωράφια και καταστρέφει τα σπαρτά.

Στην πραγματικότητα, η αλήθεια είναι εντελώς διαφορετική. Στην προκειμένη περίπτωση, πηγή της έντασης αποδεικνύεται πως είναι, για άλλη μια φορά, ο κινέζικος σοσιαλιμπεριαλισμός. Η κινέζικη ηγεσία κατηγορεί τους Αμερικανούς για αλαζονεία και προσβολή της εθνικής αξιοπρεπειας. Όμως, το αμερικανικό αεροσκάφος πετούσε στα ανοιχτά της Θάλασσας της Ν. Κίνας, μέσα σε διεθνή εναέριο χώρο, όταν αεροσκάφος F-8 της κινέζικης πολεμικής αεροπορίας πλησίασε επικίνδυνα κι άγγιξε τον αριστερό του έλικα προκαλώντας βλάβη στο αμερικανικό αεροπλάνο. Αποτέλεσμα αυτής της σύγκρουσης ήταν η πτώση του

κινέζικου αεροπλάνου. Το πλήρωμα “έστειλε 15 φορές σήμα στους Κινέζους ζητώντας άδεια προσγείωσης χωρίς να λάβει απάντηση” (Βίμα, 22-4). Έτσι αναγκάστηκε να προσγειωθεί στη νήσο Χαϊνάν. Ο κινέζικος στρατός εισέβαλε, τότε, στο αεροσκάφος, σταμάτησε την καταστροφή του εξοπλισμού του οποίο η κινέζικη κατασκοπία δεν είχε καταφέρει ως τότε να γνωρίσει, και κράτησε το 24μελές πλήρωμα για να μπορούν οι Κινέζοι να εκβιάζουν την αμερικανική κυβέρνηση.

Το αδίκημα της προσβολής της “κινέζικης εθνικής αξιοπρεπειας” διαπράχθηκε μόνο στα μυαλά των κινέζων σοσιαλφασιστών. Κανένα αεροσκάφος καμίας χώρας δε μπορεί να αναχαιτίζεται επειδή πετάει πολύ κοντά στον εναέριο χώρο της Κίνας. Υπάρχουν διεθνείς κανόνες που ορίζουν τη συμπεριφορά σε τέτοιες περιπτώσεις. Την κόντρα Πεκίνου – Ουάσιγκτον προκάλεσε το ζήτημα της Ταϊβάν, στην οποία οι Κινέζοι αρνούνται την ανεξάρτητη υπόσταση και θέλουν να την καταλάβουν με τη βία για να την υποτάξουν στο φασισμό τους. Επικαλούνται την αρχή της μιας Κίνας για να υποστηρίζουν τον ένα φασισμό για όλους τους Κινέζους. Το κατασκοπευτικό αεροπλάνο των ΗΠΑ πετούσε

στην περιοχή όπου βρίσκεται και η Ταϊβάν. Οι Κινέζοι θέλουν να έχουν την περιοχή αυτή που ελέγχεται από τους ίδιους αποκλεισμένη από τη Δύση. Οι Κινέζοι ιαντιδρούν επίσης στην προμήθεια της χώρας με αμερικανικά οπλικά συστήματα αμύνας.

Κατά τη διάρκεια της μακροχρόνιας ομηρίας του πληρώματος οι κινέζοι σοσιαλιμπεριαλιστές έκαναν μπαράζ επιθέσεων σε αμερικανικές στρατιωτικές υπηρεσίες και εταιρείες μέσω Ίντερνετ. Στα μέσα Μάρτη κινέζοι χάκερς παραβίασαν, μεταξύ άλλων, σελίδες του αμερικανικού πολεμικού ναυτικού και της εταιρείας πώλησης χαρτών “Ιντελλιτζεντ Νταϊρέκτ”. Σε site άλλης εταιρείας υπέγραφαν ως “Ενωση Χάκερ της Κίνας” κείμενο αγανάκτησης για “την εισβολή του ιμπεριαλισμού” (Ελευθεροτυπία, 19-4). Από την άλλη μεριά το κινεζικό κράτος απαγορεύει κάθε ελεύθερη έκφραση των κινέζων στο διαδίκτυο. Ελεύθεροι είναι μόνο οι χάκερ του καθεστώτος.

Με άλλα λόγια το κινέζικο κράτος, που υποκριτικά διδάσκει κανόνες “καλής συμπεριφοράς” στους Αμερικανούς, τη στιγμή που παραβιάζει όχι μόνο το διεθνές αλλά και το ποινικό δίκαιο.

Η επίσκευη Πάπα

συνέχεια από τη σελ. 14

μα που δεν είναι οι ΗΠΑ, αλλά η ίδια η Ευρώπη. Ως τότε η επίσκεψη του Πάπα μπορεί να μετράει σαν πράξη μεγαλείου. Όμως στη ματωμένη εποχή της αλήθειας που θα ακολουθήσει θα μετράει σαν μια πράξη άθλιου κατευνασμού. Αντίστροφα αν θα μείνει κάτι υπέρ του Πάπα σ' αυτό το ταξίδι ήταν ότι δεν άφησε τον Χριστόδουλο να τον μπλέξει σε σύγκρουση με την Τουρκία και έμμεσα τις ΗΠΑ με την παγίδα του Κυπριακού. Τα πράγματα είναι πάντα αυτίστροφα από την εικόνα που δίνει γι' αυτά το καθεστώς.

Σημείωση: Όταν λέμε “ορθόδοξος φασισμός” και “ορθόδοξοφασιστές” εννοούμε αυτούς που ντύνονται την ορθοδοξία για να ασκήσουν πολιτική δικτατορία, και σε καμία περίπτωση τους ορθόδοξους πιστούς.

Οι τελευταίες εξελίξεις στην Τσετσενία

Οι ρωσικές δυνάμεις κατοχής σφάζουν αδιάκριτα το λαό της μικρής, πρωικής χώρας.

Η ακατάπαυστη δράση της τσετσενικής αντίστασης, στην πρωτεύουσα και αλλού, πυροδοτεί φριχτές επιχειρήσεις αντιποίνων που διεξάγονται σε καθημερινή βάση. Τέτοια ήταν και η επιδρομή στο χωριό Γκεχί του νομού Ουρούς-Μαρτάν μέσα στον Απρίλη. Οι Ρώσοι δολοφόνησαν άμαχο πληθυσμό ενώ χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του 25χρονου Α. Αυντεμίροφ που κατά τη νοσηλεία του σε νοσοκομείο της πόλης δέχθηκε την επίσκεψη ρώσων μυστικών οι οποίοι τον αποτέλειωσαν. Ανάλογα περιστατικά συνέβησαν σε μεγάλη κλίμακα. Η KGB δολοφόνησε επίσης, αφού απήγαγε, στα τέλη του μήνα το γάλλο δημοσιογράφο Μπρις Φλετιώ κι επιτέθηκε στο ρώσο υπερασπιστή ανθρωπίνων δικαιωμάτων Βίκτορ Ποπκόφ και την τσετσένα γιατρό Ρόζα Μουσάροβα που υποστηρίζουν την τσετσενική υπόθεση. Στο Γκρόζνι πραγματοποιήθηκε μεγαλειώδης διαδήλωση των κατοίκων με συμμετοχή 2.000 γυναικών και ηλικιωμένων που ζητούσαν την απόσυρση των ρωσικών στρατευμάτων, την απελευθέρωση των κρατουμένων και ειρηνικές διαπραγματεύσεις με τον Πρόεδρο Μασκάντοφ. Η διαδήλωση διαλύθηκε απ' το ρωσικό στρατό. Μια άλλη διαδήλωση των τσετσένων προσφύγων στην Ινγκουσία έγινε λίγες μέρες νωρίτερα. Οι πρόσφυγες διαμαρτυρήθηκαν για τις διώξεις του Πούτιν ενάντια στα MME (Μοντ, 10-4).

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ

Η αλήθεια μέσα από τους Ρώσους δημοκράτες

Στην Επλάδα εκείνο που μαθαίνει κανείς για τη συνεχιζόμενη γενοκτονία των Τσετσένων από το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό είναι αποκλειστικά ότι οι Τσετσένοι είναι δημοκράτες.

Τα ελληνικά ΜΜΕ γενικά δείχνουν πάντα τις τρομοκρατικές πράξεις που στήνει συνήθως η Καγκε-Μπε με τους ισλαμοφασίστες τύπου Μπασάγιεφ όταν οι Τσετσένοι κατακτούν νίκες είτε στο στρατιωτικό είτε κύρια στο διπλωματικό-πολιτικό επίπεδο για να εκθέσουν τους ίδιους και τους συμμάχους τους. Στην ίδια τη Ρωσία θα βρει κάποιος πολύ περισσότερους δημοκράτες και αντιφασίστες που καταγγέλλουν και αποκαλύπτουν τις βαρβαρότητες που διαπράττει ο ρώσικος στρατός στην Τσετσενία παρά στην Ελλάδα.

Γι' αυτό είναι σπουδαίο όταν εμφανίζονται άρθρα -έστω και ελάχιστα- που γκρεμίζουν την ρώσικη προπαγάνδα και χτυπάνε στην καρδιά τους φαιοκόκκινους φίλους της στην Ελλάδα.

Ένα τέτοιο άρθρο δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα "Νέα" στις 28 Απρίλη με τίτλο "**Οι ήρωες που έγιναν βασανιστές**" και αφορά τη συγκλονιστική εμπειρία μιας ρωσίδας δημοσιογράφου που ταξίδεψε στην Τσετσενία για να ερευνήσει πληροφορίες για βασανιστήρια, βιασμούς και στρατόπεδα συγκέντρωσης του ρώσικου στρατού. Το αναδημοσιεύουμε παρακάτω όπως έχει:

«Η Άννα Πολιτκόφσκαγια ανήκει στην κατηγορία των έγκριτων δημοσιογράφων της Ρωσίας. Γράφει στην εφημερίδα "Νοβάγια Γκαζέτα" ("Novaya Gazeta") της Μόσχας και πρόσφατα ταξίδεψε στην Τσετσενία, για να ερευνήσει πληροφορίες για βασανιστήρια, βιασμούς και στρατόπεδα συγκέντρωσης του ρώσικου στρατού. Αν υπήρχαν οποιεσδήποτε αμφιβολίες, όσον αφορά την υπόσταση των συγκλονιστικών ιστοριών που είχε ακούσει, εξαφανίστηκαν. Η δημοσιογράφος έπεισε θύμα κράτησης από Ρώσους στρατιώτες. Ένας μαζικός τάφος με περισσότερα από 30 πτώματα ανακαλύφθηκε έξω από το Γκρόζνι και ήδη έχει ξεκινήσει έρευνα...»

«Όλα άρχισαν, όταν 90 οικογένειες που ζουν σε χωριά της περιοχής Βέντενο, στη Νότια Τσετσενία, εξέφρασαν από κοινού τη διαμαρτυρία τους στην εφημερίδα μας. Το κείμενο που διαβάσαμε δεν είχε προηγούμενο. Εκατοντάδες άνθρωποι ζητούσαν βοήθεια για να φύγουν από την Τσετσενία και να μεταφερθούν οπουδήποτε στη Ρωσία, το συντομότερο δυνατόν. Αιτίες: πείνα, αφόρητο κρύο, απόλυτη απομόνωση από τον υπόλοιπο κόσμο, ελλιπής ιατρική περιθαλψη και μια ειδική αναφορά για επιδρομές των ομοσπονδιακών δυνάμεων (που στάθμευαν στα πε-

ρίχωρα του χωριού Χοτούνι) στις περιοχές τους. Τα γεγονότα που περιγράφονταν θεωρήθηκαν απίστευτα όσο και προκλητικά. Έτσι έπρεπε να διασταυρωθούν. Η επίσκεψη ζεκίνησε στις 18 Φεβρουαρίου. Είχα ακούσει δεκάδες τρομακτικές ιστορίες από ανθρώπους που είχαν εκτεθεί σε βασανιστήρια και κακομεταχειρίστηκαν από Ρώσους στρατιώτες. Ιστορίες τόσο φοβερές που το χέρι αρνιόταν να καταγράψει... Υστερά, έγινα μάρτυρας γεγονότων, κατά τα οποία θύμα ήμουν εγώ η ίδια. Ήταν λες και ζωντανεψαν εικόνες για να επιβεβαιώσουν ότι είχα ακούσει μέχρι τότε. Τώρα το άτομο στο οποίο φώναζαν: "Στοπ! Μην κουνηθείς", ήμουν εγώ. Και ένας αξιωματικός της FSB - διαδόχου της KGB - ένιας νεαρός υπολοχαγός, ψιθύριζε βρώμικα λόγια στο αυτί μου: "Είσαι μία από αυτούς... θα 'πρεπε να σε πυροβολήσουμε...'".

Από τους πρώτους που μου περιέγραψαν σκηνές βασανισμού ήταν η Ροζίτα, από το χωριό Τοβζενί. Με διασκολία κινέι τα χείλη της και τα πόδια της, ενώ τα μάτια της είναι ανέκφραστα. Πονά στα πόδια και τους πνεύμονες. Πριν από ένα μήνα την μετέφεραν σε ένα πραγματικό στρατόπεδο συγκέντρωσης, στα περίχωρα του Χοτούνι, στην περιοχή Βέντενο, εκεί όπου σταθμεύουν η 45η βάση αεροπορίας και το 145ο σύνταγμα αλεξιπτωτιστών.

Η Ροζίτα δεν είναι πια νέα. Έχει πολλά παιδιά και πολλά εγγόνια. Το πιο μικρό από αυτά είναι τριών ετών και αν και δεν μιλούσε καθόλου ρωσικά, από τότε που είδε τη σύλληψη της γιαγιάς του φωνάζει: "Πέσε κάτω στο έδαφος". Η Ροζίτα συνελήφθη στο σπίτι της ξημερώματα, όταν όλοι βρίσκονταν στα κρεβάτια τους. Την αιφνιδίασαν. Την πέταξαν σε μια λακκούβα, στο στρατόπεδο έξω από το Χοτούνι. "Σε έσπρωξαν; Σε κλώτσησαν?". "Ναι, αυτό είναι σύνηθες". Δώδεκα ημέρες έμεινε έτσι, εκεί. Μια νύχτα ο φρουρός την λυπήθηκε και της πέταξε ένα χαλάκι. "Κουλουριάστηκα γύρω του. Πάνω απ' όλα, τελικά, ο στρατιώτης είναι άνθρωπος", λέει. Καμία κατηγορία δεν της απαγγέλθηκε, αν και την ανέκριναν τρεις φορές. Οι αξιωματικοί, τόσο νέοι που θα μπορούσαν να είναι παιδιά της, της συστήθηκαν ως μέλη της FSB. Πήραν ένα καλώδιο, έβαλαν τη μια άκρη του στα δάχτυλα του ενός χεριού της, και την άλλη στα δάχτυλα του άλλου, με το κεφάλι της ανάμεσα, έτσι ώστε το καλώδιο να εφάπτεται στο πίσω μέρος το λαιμού της.

Έχουμε εκφράσει τον τελευταίο καιρό με άλλο ένα τέτοιο σημείωμα τη λύπη μας στους αναγνώστες για την ακανόνιστη και όλο και πιο καθυστερημένη έκδοση της Νέας Ανατολής. Πέρα από την ταλαιπωρία που φέρνουμε στους αναγνώστες, ιδιαίτερα σ' εκείνους που παίρνουν την εφημερίδα από τα περίπτερα, αυτή η έλλειψη κανονικότητας χτυπάει την έκδοση και τη διακίνησή της, γιατί χάνεται σταδιακά η συνέπεια. Όταν η έκδοση δεν είναι στην ώρα της, δεν είμαστε ούτε κι εμείς που γράφουμε τα άρθρα, ούτε και ο τυπογράφος. Προσπαθήσαμε να φανούμε συνεπείς, αλλά αποτύχαμε.

Καταλήγουμε τώρα στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούμε να πετύχουμε την κανονικότητα παρά μόνο αν ρίξουμε πολύ την ποιότητα της εφημερίδας, δηλαδή αν γράφουμε λίγα στοιχειώδη απαραίτητα άρθρα. Και να γιατί. Η έλλειψη κανονικότητας οφείλεται βασικά στους αρθρογράφους. Οι αρθρογράφοι δεν μπορούν να γράφουν σε τακτούς χρόνους γιατί συμμετέχουν ταυτόχρονα σε καθοδηγητικές και πρακτικές δουλειές που τον τελευταίο ενάμισι χρόνο όλο και πυκνώνουν. Τα λιπάσματα απαιτούν τεράστια συγκέντρωση και διαρκή δουλειά. Εδώ δεν πρόκειται για ένα σωματείο. Είναι ένα απόσπασμα εργατών που συγκρούεται διαρκώς μ' ένα καθεστώς. Ανάλογα, αλλά μικρότερης

οδηγήσει σε κοντινή απόσταση από τη ζώνη πυρός. "Ελα", μου είπε.

"Εδώ είναι το μπάνιο. Βγάλε τα ρούχα σου". Όταν αντιλήφθηκε ότι δεν θα το έκανα, θύμωσε πολύ. "Ενας αντισυνταγματάρχης σε θέλει με όλη του την καρδιά, πανάθλια σκύλα", επαναλάμβανε... "Ενας άλλος αξιωματικός, που μου είπε ότι ανήκε στην FSB, μπήκε στο μπάνιο. "Δεν θέλει να κάνει μπάνιο", του είπε ο αντισυνταγματάρχης. Ο άλλος, της FSB, απομπήσε κάποια μπουκάλια στο τραπέζι και είπε: "Τότε θα την πάρω". Κάναμε βόλτες στο σκοτάδι. Τελικά, με διέταξε να κατεβώ τις σκάλες. Ήταν όμως αυτές οι λεπτομέρειες - που οι βασανιστές μου δεν μπορούσαν να φανταστούν - που παρείχαν τη βασική απόδειξη ότι όλα όσα μου είχαν πει νωρίτερα οι Τσετσένοι ήταν αληθινά...".

"Αν δούλευες για μας, θα 'χες τα πάντα. Άλλα ήρθες για να δεις τους λάκκους"

"...Κάποιες φορές έμπαινε μέσα ένας ανώτερος αξιωματικός, ένας αντισυνταγματάρχης με σκούρα, βλακώδη μάτια, που μου έλεγε ότι αν φερόμουν καλά θα είχα "ευνοϊκή μεταχείριση". Στο μεταξύ, οι "νεώτεροι" ασχολούνταν με το να αγγίζουν τα πιο ευαίσθητα σημεία: κοιτούσαν τις φωτογραφίες των παιδιών μου και δεν παρέλειπαν να μου λένε τι θα τους συνέβαινε. Τελικά, ο αντισυνταγματάρχης που προσπάθησε να με συγκινήσει, λέγοντας ότι ξοδεύει αδίκως τον χρόνο του, κοίταξε το ρολόι του και είπε: "Πάμε. Θα σε πυροβολήσω". Με έβγαλε έξω, στο σκοτάδι. "Ετοιμη ή όχι, έρχομαι", μου είπε. Ξαφνικά, ακούστηκε ένας δυνατός κρότος, στριγγλιές, και είδα φλόγες. Φάνηκε να του αρέσει που με είδε να τρέμω από φόβο. Με είχε

Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν λάκκοι, ηλεκτροφόρα καλώδια, "χοροί", "έτοιμη ή όχι, έρχομαι". Και κανείς δεν θα τολμήσει να πει ότι δεν τα είδα, δεν τα άκουσα, δεν τα άγγιξα. Τα έζησα η ίδια...".

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΑΝΟΝΙΣΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Έχουμε εκφράσει τον τελευταίο καιρό με άλλο ένα τέτοιο σημείωμα τη λύπη μας στους αναγνώστες για την ακανόνιστη και όλο και πιο καθυστερημένη έκδοση της Νέας Ανατολής. Πέρα από την ταλαιπωρία που φέρνουμε στους αναγνώστες, ιδιαίτερα σ' εκείνους που παίρνουν την εφημερίδα από τα περίπτερα, αυτή η έλλειψη κανονικότητας χτυπάει την έκδοση και τη διακίνησή της, γιατί χάνεται σταδιακά η συνέπεια. Όταν η έκδοση δεν είναι στην ώρα της, δεν είμαστε ούτε κι εμείς που γράφουμε τα άρθρα, ούτε και ο τυπογράφος. Προσπαθήσαμε να φανούμε συνεπείς, αλλά αποτύχαμε. Καταλήγουμε τώρα στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούμε να πετύχουμε την κανονικότητα παρά μόνο αν ρίξουμε πολύ την ποιότητα της εφημερίδας, δηλαδή αν γράφουμε λίγα στοιχειώδη απαραίτητα άρθρα. Και να γι

